

บทที่ ๔

ต้นทุนการผลิตและปริมาณการผลิตของอุตสาหกรรมปากกาพลาสติกในประเทศไทย

ตามลักษณะการผลิตของอุตสาหกรรมปากกาพลาสติกดังกล่าวในบทที่ ๓ จะเห็นได้ว่าการผลิตมีหลายขั้นตอน และถ้าไม่มีการควบคุมที่ดีแล้ว จะทำให้เกิดการสูญเสียหรือรั่วไหลได้ง่าย เช่น ความสูญเสียในขั้นตอนการซื้อวัตถุดิบ โดยการรับวัตถุดิบเข้าโรงงานด้วยน้ำหนักที่ไม่ถูกต้องตามใบกำกับสินค้า หรือการรับวัตถุดิบที่มีสีหรือมีสิ่งอื่นปลอมปนอยู่ นอกจากนี้แล้ว การรั่วไหลยังอาจเกิดจากการยกขึ้นลง การย้าย ซึ่งทำให้ถุงบรรจุเม็ดพลาสติกแตก รั่ว เม็ดพลาสติกไหลตกลงมาที่พื้นสกปรกใช้ในการผลิตไม่ได้ และการใช้วัตถุดิบผิดชนิด ทั้งนี้เพราะว่าปากกาพลาสติกแต่ละชนิดนั้นจะใช้เม็ดพลาสติกและสีที่แตกต่างกัน สิ่งเหล่านี้ถ้าขาดการดูแลเอาใจใส่และการควบคุมภายในโดยระบบบัญชีที่ดีแล้ว อาจไม่ทราบข้อบกพร่องเหล่านั้น และจะทำให้ต้นทุนการผลิตที่เกิดขึ้นสูงกว่าที่ควรจะเป็นอย่างแน่นอน

ความสำคัญของการมีระบบบัญชีต้นทุนในอุตสาหกรรมปากกาพลาสติก

กิจการอุตสาหกรรมปากกาพลาสติกควรจะต้องมีระบบบัญชีต้นทุนและระบบการควบคุมภายในที่ดีและรัดกุมพอ ทั้งนี้เพื่อไม่ให้ต้นทุนการผลิตสูงกว่าที่ควรจะเป็น ซึ่งจะทำให้อัตราผลตอบแทนลดลงและปริมาณการจำหน่ายจะลดลงด้วย ถ้าหากว่าบริษัทได้ผลกำไรระดับต้นทุนการผลิตที่สูงขึ้นนี้ให้แก่ผู้บริโภค ดังนั้น ระบบบัญชีต้นทุนจึงเป็นสิ่งจำเป็นและสำคัญมากสำหรับอุตสาหกรรมการผลิตโดยทั่วไปดังต่อไปนี้คือ

ก. การมีระบบบัญชีต้นทุนที่ดีเหมาะสมกับสภาพการดำเนินงานของกิจการอุตสาหกรรมแต่ละประเภทนั้น จะช่วยให้การคำนวณต้นทุนการผลิตของสินค้า เกิดประสิทธิภาพ มีความถูกต้อง และสามารถรายงานผลการดำเนินงานได้ทันต่อเหตุการณ์ อันจะเป็นประโยชน์อย่างมากในการวัดผลงานของกิจการ ตลอดจนการที่ราคาสินค้าคงเหลือด้วย

ข. ข้อมูลที่ได้จากระบบบัญชีต้นทุนจะช่วยให้ฝ่ายจัดการวางแผนและควบคุมการบริหารงาน โดยใช้ข้อมูลที่เกิดขึ้นในอดีต เป็นแนวทางในการคาดคะเนและวางแผนการปฏิบัติงานในอนาคต และรวบรวมต้นทุนการผลิตที่เกิดขึ้นจริง เปรียบเทียบกับต้นทุนที่วางแผนไว้ เพื่อพิจารณาผลแตกต่างซึ่งจะช่วยให้สามารถวิเคราะห์ผลการดำเนินงานแล้วหาทางแก้ไขปรับปรุงให้ดีขึ้น

ค. ระบบบัญชีต้นทุนจะให้ประโยชน์แก่ฝ่ายจัดการในการวางแผนและกำหนดนโยบายในการดำเนินงาน ทั้งนี้ ฝ่ายจัดการควรใช้ข้อมูลด้านเศรษฐกิจจากแหล่งอื่น ๆ มาประกอบการพิจารณาด้วย

ลักษณะของระบบบัญชีต้นทุนในอุตสาหกรรมปากกากลูกลิ้น

ระบบการคิดต้นทุนการผลิตในอุตสาหกรรมปากกากลูกลิ้นนั้น แบ่งตามลักษณะการผลิต อาจใช้ได้ ๒ วิธีคือ ระบบบัญชีต้นทุนงาน (Job Order Cost System) และระบบบัญชีต้นทุนตอน (Process Cost System) ธุรกิจจะใช้วิธีใดนั้นขึ้นอยู่กับความเหมาะสมและความสะดวกของธุรกิจนั้น ๆ

ก. ระบบบัญชีต้นทุนงาน (Job Order Cost System) เป็นวิธีการคิดต้นทุนการผลิตสินค้าที่สามารถแยกออกได้เป็นแต่ละงานหรือแต่ละกลุ่มของงาน หรืออาจเป็นการคิดต้นทุนของสินค้าที่ผลิตตามคำสั่งของลูกค้า เช่น การรับงานพิมพ์แต่ละงานของโรงพิมพ์ วิธีการบัญชีต้นทุนงานก็จะรวบรวมต้นทุนที่เกิดขึ้นทั้งหมดจากงานที่พิมพ์นั้น เป็นต้นทุนของงานที่รับแต่ละงาน และสามารถนำต้นทุนนั้นไปเปรียบเทียบกับรายได้เพื่อคำนวณหาผลกำไรขาดทุนของงานนั้นได้ทันที การบันทึกต้นทุนที่เกิดขึ้นจะแยกเป็นต้นทุนของงานแต่ละชิ้น ซึ่งโดยทั่วไปจะแบ่งออกเป็น ๓ ตอน คือ วัตถุดิบ ค่าแรง และค่าใช้จ่ายโรงงาน

ข. ระบบบัญชีต้นทุนตอน (Process Cost System) เป็นวิธีการรวบรวมต้นทุนในระหว่างที่การผลิต เป็นแบบต่อเนื่องกัน และงานแต่ละงานไม่สามารถแบ่งแยกกันได้ เมื่อการผลิตต้องผ่านกรรมวิธีการผลิต เป็นขั้นตอนและหลายแผนก การรวบรวมต้นทุนการผลิตจะแยกไว้สำหรับแต่ละแผนกหรือแต่ละขั้นตอน เมื่อสิ้นระยะเวลาหนึ่งก็จะคำนวณต้นทุนการผลิตต่อหน่วยได้ โดยนำ

จำนวนหน่วยทั้งหมดที่ผลิตได้ไปหารต้นทุนที่เกิดขึ้นทั้งหมดในวงจรระยะเวลานั้น การบัญชีต้นทุนตอน มักใช้ในการตีค่าไปนี้^๑ เมื่อผลผลิตไม่สามารถแยกออกจากกัน เป็นหน่วยในระหว่างที่ดำเนินการผลิต ผลผลิตที่ผลิตเสร็จจากแผนกหนึ่งต้องส่งไปยังแผนกอื่นเพื่อทำการผลิตเพิ่มเติม และในระหว่าง การผลิตอาจมีผลผลิตเกิดขึ้นหลายชนิด หรือมีผลพลอยได้เกิดขึ้นด้วย

จะเห็นได้ว่าระบบบัญชีต้นทุนทั้ง ๒ วิธีนั้น มีลักษณะที่แตกต่างกันออกไป ซึ่งข้อแตกต่าง ระหว่างระบบการคิดต้นทุนงานและต้นทุนตอน พอสรุปได้ดังนี้คือ

<u>ต้นทุนงาน</u>	<u>ต้นทุนตอน</u>
๑. งานแต่ละชิ้นแบ่งแยกกันได้ และจะเริ่มต้น ณ เวลาใดก็ได้	๑. สินค้าที่ผลิตเหมือน ๆ กัน การแบ่งแยก คนงานไปทำงานแต่ละงาน (Job) ในทางปฏิบัติไม่สามารถทำได้
๒. คำสั่งผลิตแต่ละคำสั่งที่ยังผลิตไม่เสร็จถือเป็นบัญชีย่อยของงานระหว่างทำในวันสิ้นงวด	๒. งานระหว่างทำ เมื่อสิ้นงวดแบ่ง เป็นแผนก และรวบรวมข้อมูลเป็นรายแผนกไป
๓. ต้นทุนของงานแต่ละชิ้นสามารถหา รายละเอียดของส่วนประกอบของต้นทุนได้	๓. ต้นทุนของสินค้าที่ผลิตบางครั้งอาจหา รายละเอียดของส่วนประกอบของต้นทุน แต่ละงานไม่ได้
๔. ต้นทุนที่เกิดขึ้นสามารถบันทึกเป็นต้นทุนของงานแต่ละงานได้โดยตรง	๔. ต้นทุนที่เกิดขึ้นไม่สามารถบันทึกเป็นต้นทุนของสินค้าจำนวนหนึ่งจำนวนใดได้

^๑ เพ็ญแข สนิทวงศ์ ณ อยุธยา, การบัญชีต้นทุน (คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย), หน้า ๓๑.

ต้นทุนงานต้นทุนตอน

๕. ค่าใช้จ่ายโรงงานไม่สามารถบันทึกเข้างาน
ได้โดยตรง ต้องใช้อัตราจัดสรรคำนวณ
เข้างาน
๖. ฝ่ายจัดการมักเพ่งเล็งถึงความสำคัญของ
ต้นทุนงาน
๕. ต้นทุนทุกประเภทบันทึกเข้าตามแผนกซึ่งจะ
รวมเป็นต้นทุนของสินค้าที่ผลิตในแผนกนั้น
๖. ฝ่ายจัดการมักเพ่งเล็งต้นทุนการผลิตเป็น
รายแผนก

ไม่ว่าจะใช้ระบบการคิดต้นทุนระบบใดก็ตาม วัตถุประสงค์ก็เหมือนกัน คือเพื่อคำนวณหาต้นทุนการผลิตของสินค้า กิจการจะเลือกใช้ระบบใดก็ต้องพิจารณาลักษณะและกระบวนการผลิตของกิจการเป็นหลัก สำหรับอุตสาหกรรมการผลิตปากกาลูกกลิ้งซึ่งผลิตปากกาหลายชนิด เช่น ผลิตปากกาลูกกลิ้งค้ำมสี เหลือง ปากกาลูกกลิ้งค้ำมใส ปากกาลูกกลิ้งค้ำมสีต่าง ๆ และปากกาลูกกลิ้งมีข้อความเขียนที่ค้ำม เป็นพิเศษตามคำสั่งของลูกค้า ปากกาลูกกลิ้งแต่ละชนิดแม้จะมีตราเดียวกัน แต่การผลิตต้องแยกกัน เพราะสีต่างกันและส่วนประกอบต่างกัน ดังนั้นก็อาจคิดต้นทุนการผลิตตามคำสั่งผลิตปากกาแต่ละครั้งด้วยระบบบัญชีต้นทุนงานก็ได้ ทั้ง ๆ ที่สภาพความเป็นจริงแล้วการใช้ระบบบัญชีต้นทุนงานยังไม่เหมาะสมกับกิจการผลิตปากกาลูกกลิ้ง เนื่องจากว่า

๑. ตามกระบวนการผลิตดังกล่าวแล้วในบทที่ ๓ จะเห็นว่าการผลิตสินค้าเป็นแบบต่อเนื่อง คือเมื่อแผนกหนึ่งผลิตเสร็จก็จะโอนให้แผนกอื่น ๆ รับไปทำการผลิตเพิ่มต่อไป การใช้ระบบบัญชีต้นทุนตอนจะสะดวกกว่าต้นทุนงาน

๒. สภาพการจำหน่ายปากกาลูกกลิ้งมักมีได้รับคำสั่งผลิตมาคราวละจำนวนมาก ๆ เนื่องจากโอกาสที่ผู้ใช้ปากกาลูกกลิ้งจำนวนมาก ๆ ยังมีเป็นส่วนน้อย ในขณะที่เครื่องจักรสามารถผลิตได้คราวละจำนวนมาก (Mass Production) เมื่อทำการผลิตตามคำสั่งที่มีปริมาณน้อยจะทำให้เกิดการสิ้นเปลืองมากขึ้น เช่น ทำให้เสียแรงงานคนงาน เสียค่าใช้จ่ายที่เครื่องจักรต้องหยุดเนื่องจากการเปลี่ยนแม่พิมพ์ และสิ้นเปลืองวัตถุดิบประเภทสีมากขึ้น

๓. ในการที่เครื่องจักรสามารถผลิตได้คราวละจำนวนมาก ๆ เมื่อผลิตตามคำสั่ง บริษัทก็มักจะผลิต เกินกว่าจำนวนที่ต้องการ ทำให้ยุ่งยากในการคำนวณต้นทุน ซึ่งถ้าใช้ระบบต้นทุนตอน โดยถือว่าการผลิตนั้น เป็นการผลิตตามปกติที่จำหน่ายให้ลูกค้าทั่วไป จะให้ผลในการคิดต้นทุนดีกว่า

๔. ลักษณะการขายสินค้าส่วนใหญ่จะจำหน่ายให้แก่บริษัทในเครือ และบริษัทในเครือ จะจำหน่ายอีกทอดหนึ่งแก่ลูกค้าทั่วไป และต้องส่งมอบสินค้าให้ลูกค้าทันทีที่ได้รับคำสั่งซื้อ การใช้ระบบบัญชีต้นทุนงานจึงไม่เหมาะสม

๕. การใช้ระบบบัญชีต้นทุนงานจะทำให้เกิดความยุ่งยากในการแบ่งงาน และทำให้ คนงานเกิดความสับสนในหน้าที่ของตน เนื่องจากงานการผลิตตามคำสั่งแต่ละครั้ง ใช้เวลาสั้น ทำให้ ต้องมีการมอบหมายให้ผู้รับผิดชอบงานแต่ละงานบ่อยครั้ง ถ้าระบบการรายงานไม่ี้อาจทำให้การ คิดต้นทุนคลาดเคลื่อนได้

ด้วยเหตุนี้กิจการผลิตปากกาลูกกลิ้งจึงควรใช้ระบบบัญชีต้นทุนตอนในการคิดต้นทุนของสินค้า ที่ผลิตได้ ทั้งนี้ก็ เนื่องจากว่าวิธีการบัญชีต้นทุนตอน เป็นวิธีการรวบรวมต้นทุนในระหว่างที่การผลิต ดำเนินอยู่ และการผลิตนี้ต้องผ่านการผลิตหลายแผนกหรือหลายชั้น การรวบรวมต้นทุนการผลิตก็จะ แยกรวบรวมไว้สำหรับแต่ละแผนกหรือแต่ละชั้นตอน ต่อเมื่อสิ้นระยะเวลาหนึ่งก็จะนำหน่วยผลผลิต ที่ได้ไปหารด้วยต้นทุนที่เกิดขึ้น หาต้นทุนต่อหน่วยผลผลิต อีกทั้งลักษณะกระบวนการผลิตของกิจการ อุตสาหกรรมปากกาลูกกลิ้ง เป็นการผลิตที่ต้องผลิต เป็นชิ้นส่วนต่าง ๆ ของปากกาลูกกลิ้งแล้วนำมา ประกอบเข้าด้วยกันเป็นปากกาลูกกลิ้งสำเร็จรูป ดังนั้นวิธีการบัญชีต้นทุนตอนจึง เหมาะที่จะนำมาใช้ ในกรณีที่การผลิตต้องทำต่อเนื่องกัน โดยรวบรวมต้นทุนวัตถุดิบที่ใช้ในแต่ละแผนกรวมกับค่าแรงและ ค่าใช้จ่ายโรงงานที่เกิดขึ้นทั้งหมดในงวดหนึ่ง ๆ เป็นต้นทุนการผลิตของผลผลิต ซึ่งจะหาต้นทุนต่อ หน่วยได้โดยการหารต้นทุนการผลิตทั้งหมดด้วยจำนวนหน่วยผลผลิตที่ผลิตได้ในงวดนั้น

ส่วนประกอบของต้นทุนการผลิต

การบัญชีต้นทุนเป็นการบันทึกต้นทุนต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น เนื่องจากการผลิตสินค้าทั้งทางตรง และทางอ้อม โดยทั่วไปต้นทุนการผลิตจะประกอบด้วยปัจจัยการผลิต ๓ ประเภท คือ

ก. ค่าวัตถุดิบโดยตรง (Direct Materials) หมายถึงต้นทุนของวัตถุดิบที่ใช้เป็นส่วนสำคัญในการผลิตและสามารถคิดเข้าเป็นต้นทุนการผลิตได้โดยง่าย วัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตปากกาลูกลื่น โดยทั่วไปประกอบด้วยวัสดุ ๗ ประเภท คือ พลาสติก หมึกแห้ง หัวปากกา (Writing Tip) หัวลูกลื่น (Ball Point Pen) สีต่าง ๆ กล้องบรรจุตามขนาดของปากกาลูกลื่น โดยมีขนาดบรรจุชนิด ๕๐ ด้าม ที่เรียกว่าคาร์ทอน (Carton) และกล้องขนาด ๑,๐๐๐ ด้าม ที่เรียกว่า ๑ กล้อง (Box) และส่วนของวัสดุประเภทสุดท้ายคือ ดวงตราที่ติดในตัวด้ามปากกาลูกลื่น เป็นการประกันคุณภาพของปากกาลูกลื่น

ข. ค่าแรงโดยตรง (Direct Labour) หมายถึงเงินค่าตอบแทนแรงงานที่กิจการจ่ายให้แก่คนงานที่ทำหน้าที่ผลิตสินค้าโดยตรง การจ่ายค่าแรงโดยทั่วไปจะจ่ายเป็นรายวัน โดยแบ่งออกเป็นรายแผนก เช่น แผนกเตรียมวัตถุดิบและผสมสี ก็จะมีค่าแรงนำวัตถุดิบผสมกับสี เข้าในเครื่องผสมพลาสติก และแผนกผลิตส่วนประกอบต่าง ๆ ของปากกาลูกลื่นจะมีทั้ง ค่าแรงย้ายวัตถุดิบผสมเทลงในเครื่องฉีดพลาสติกและเครื่องรีดพลาสติก เป็นต้น โดยคนงานแต่ละแผนกนั้นจะแยกออกจากกัน ค่าแรงโดยตรงของการผลิตปากกาลูกลื่นจึงแบ่งออกได้เป็นค่าแรงของแผนกเตรียมวัตถุดิบและผสมสี ค่าแรงของแผนกผลิตส่วนประกอบต่าง ๆ ของปากกาลูกลื่น ค่าแรงของแผนกประกอบ และค่าแรงของแผนกทดสอบ

ค. ค่าใช้จ่ายโรงงาน (Overhead) เนื่องจากค่าใช้จ่ายโรงงานเป็นค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นเพื่อให้เกิดการผลิตดำเนินไปได้เป็นส่วนรวม ซึ่งค่าใช้จ่ายโรงงานประกอบด้วยต้นทุนการผลิตทั้งหมดที่เกิดขึ้นภายในโรงงาน นอกเหนือไปจากค่าวัตถุดิบโดยตรง และค่าแรงโดยตรง ตัวอย่าง เช่น เงินเดือน ค่าไฟฟ้า ค่าน้ำมันเชื้อเพลิง ค่าซ่อมแซมโรงงาน ฯลฯ ค่าใช้จ่ายโรงงานนี้แบ่งออกได้เป็น ๓ ประเภท คือ ค่าวัตถุดิบทางอ้อม (Indirect Materials) ได้แก่ ค่าน้ำมัน ค่าวัสดุสิ้นเปลืองที่ใช้ในการซ่อมแซม ค่าแรงทางอ้อม (Indirect Labour) ได้แก่ เงินเดือนพนักงาน และค่าแรงงานของคนงานที่มีได้เกี่ยวข้องกับการผลิตสินค้าโดยตรง และค่าใช้จ่ายต่าง ๆ (Other Expenses) เช่น ค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ ค่าเบี้ยประกันภัย เป็นต้น

สำหรับค่าวัสดุดิบและค่าแรง ซึ่งมีความสัมพันธ์โดยตรงกับปริมาณการผลิต จะรวมเรียกว่า ต้นทุนขั้นต้น (Prime Cost) ส่วนค่าใช้จ่ายโรงงานนั้น อุตสาหกรรมปากกาลูกกลิ้งจะใช้ค่าใช้จ่ายโรงงานที่เกิดขึ้นจริงมาคิดเป็นต้นทุนการผลิต โดยบันทึกค่าใช้จ่ายโรงงานที่เกิดขึ้นจริงนั้นในบัญชีคุมยอดค่าใช้จ่ายโรงงาน และลงบัญชีย่อยแยกตามประเภทค่าใช้จ่าย แล้วนำไปแยกเป็นค่าใช้จ่ายโรงงานของแต่ละประเภทผลิตภัณฑ์ และแต่ละแผนกในงบแยกค่าใช้จ่ายโรงงานรายแผนก โดยคำนึงถึงประโยชน์ที่แต่ละหน่วยงานได้รับหรือปริมาณการใช้บริการ เพื่อให้สามารถคิดค่าใช้จ่ายโรงงานทั้งหมดที่เกิดขึ้นในแต่ละแผนกได้ว่ามีจำนวนเท่าใด ซึ่งรายละเอียดจะได้อธิบายต่อไป

ส่วนประกอบของต้นทุนการผลิตของสินค้าสำเร็จรูปจะรวบรวมได้จากต้นทุนการผลิตของแผนกต่าง ๆ ซึ่งได้แก่ ต้นทุนการผลิตของแผนกเตรียมวัสดุดิบและผสมสี ต้นทุนการผลิตของแผนกผลิตส่วนประกอบต่าง ๆ ของปากกา ลูกกลิ้ง ต้นทุนการผลิตของแผนกประกอบและต้นทุนการผลิตของแผนกทดสอบ ซึ่งจะประกอบด้วย ค่าวัสดุดิบ ค่าแรง และค่าใช้จ่ายโรงงาน เมื่อนำปัจจัยส่วนประกอบทั้ง ๓ อย่างนี้รวมกัน ก็จะเป็นต้นทุนการผลิตของปากกา ลูกกลิ้ง ดังได้กล่าวไว้ในบทที่ ๑ ผู้เขียนจะศึกษาต้นทุนการผลิตปากกา ลูกกลิ้งชนิดค้ำม เหลือง เป็นเสมือนหนึ่งตัวแทนการศึกษาต้นทุนการผลิตของปากกา ลูกกลิ้งทั้งหมดของ บริษัท พี.พี.พี. จำกัด ซึ่งเป็นบริษัทที่ทำการผลิตปากกา ลูกกลิ้ง และตัวเลขที่ผู้เขียนนำมาใช้ก็เป็นตัวเลขจริงของบริษัทผลิตปากกา ลูกกลิ้งที่ผู้เขียนได้ศึกษามารายละเอียดต้นทุนการผลิตของปากกา ลูกกลิ้งแต่ละแผนกนั้นสามารถที่จะกล่าวได้ดังต่อไปนี้

ต้นทุนขั้นต้น (Prime Cost) ของแผนกเตรียมวัสดุดิบและผสมสี

แผนกเตรียมวัสดุดิบและผสมสีได้ใช้วัสดุดิบต่าง ๆ ซึ่งได้แก่ พลาสติกและสีต่าง ๆ ในการผลิตตัวค้ำมปากกา (Barrel) ปลายปากกา (Cap) หัวปากกา (Writing Tip) หลอดปากกา

^๑Gerald R. Crowningstrield, Cost Accounting Principles and Managerial Applications (Boston: Houghton Mifflin Co., 1969), p. 23.

(Tube) และจุกปากกา (End) ในเดือนตุลาคม พ.ศ. ๒๕๒๒ จำนวน ๒๕,๖๘๖.๕๐ กิโลกรัม

คิดเป็นเงินเท่ากับ ๗๒๐,๘๔๑.๘๐ บาท* ตามรายละเอียดที่แสดงไว้ข้างล่างนี้

<u>วัตถุดิบผสม</u> <u>เพื่อผลิต...</u>	<u>จำนวนที่เบิก</u> <u>(ก.ก.)</u>	<u>ราคา ก.ก.ละ</u> <u>(บาท)</u>	<u>จำนวนเงิน</u> <u>(บาท)</u>
หัวด้ามปากกา (Barrel)	<u>๑๒,๕๕๕.๐๐</u>	<u>๒๕.๐๒๑๗๐๕</u>	<u>๓๑๔,๑๔๗.๕๑</u>
ปลอกปากกา (Cap)			
สีน้ำเงิน	<u>๕,๒๖๒.๐๐</u>	<u>๒๙.๖๑๑๖</u>	<u>๑๕๕,๘๑๖.๒๔</u>
สีแดง	<u>๒,๓๑๐.๐๐</u>	<u>๒๕.๙๗๖๑๐๔</u>	<u>๖๐,๐๐๔.๘๐</u>
สีดำ	<u>๖๑๗.๐๐</u>	<u>๒๖.๒๐๖๔๘๓</u>	<u>๑๖,๑๖๙.๔๐</u>
	<u>๘,๑๘๙.๐๐</u>	<u>๒๘.๓๒๙๕๒๐</u>	<u>๒๓๑,๙๙๐.๔๔</u>
หัวปากกา (Writing Tip)	<u>๕๐.๐๐</u>	<u>๗๐.๒๑</u>	<u>๓,๕๑๐.๕๐</u>
หลอดปากกา (Tube)	<u>๓,๖๘๖.๕๐</u>	<u>๓๕.๐๐</u>	<u>๑๒๙,๐๒๗.๕๐</u>
จุกปากกา (End)			
สีน้ำเงิน	<u>๓๗.๕๐</u>	<u>๓๘.๓๔๒๖๖๗</u>	<u>๑,๔๓๗.๘๕</u>
สีแดง	<u>๕๕๒.๕๐</u>	<u>๓๕.๗๙๒๘๕๑</u>	<u>๑๙,๒๒๓.๐๕</u>
สีดำ	<u>๖๑๖.๐๐</u>	<u>๓๕.๙๑๐๖๓๓</u>	<u>๒๑,๕๐๔.๙๕</u>
	<u>๑,๒๐๖.๐๐</u>	<u>๓๕.๙๖๓๓๙๑</u>	<u>๔๒,๑๖๕.๘๕</u>
รวมวัตถุดิบผสม	<u>๒๕,๖๘๖.๕๐</u>		<u>๗๒๐,๘๔๑.๘๐</u>

สำหรับค่าแรงของแผนกเตรียมวัตถุดิบและผสมสีนี้ ในเดือนตุลาคม พ.ศ. ๒๕๒๒ มี
จำนวนเงิน ๔,๗๔๐.๐๐ บาท ฉะนั้นตัวเลขต่าง ๆ ที่ปรากฏในตารางที่ ๔.๑ จึงเป็นตัวเลข

* จากแผนกบัญชีต้นทุนของบริษัทผลิตปากกาถูกลิ้น บริษัท บี.พี.พี. จำกัด

ต้นทุนขั้นต้นของแผนกเตรียมวัตถุดิบและผสมสี ซึ่งรวมส่วนประกอบของต้นทุนการผลิต เฉพาะ
วัตถุดิบและค่าแรง เท่านั้น

ตารางที่ ๔.๑
(Prime Cost)
ต้นทุนขั้นต้นของแผนก เตรียมวัตถุดิบและผสมสี

ประจำ เดือนตุลาคม พ.ศ. ๒๕๒๒

จำนวน : กิโลกรัม

จำนวนเงิน : บาท

ส่วนประกอบของ ปากกาลูกกลิ้ง	จำนวนที่ เบิก ไปใช้ (ก.ก.)	ราคาเฉลี่ยต่อ ก.ก. (บาท)	ค่าวัตถุดิบ (บาท)	ค่าแรง (บาท)
ตัวด้ามปากกา (Barrel)	๑๒,๕๕๕.๐๐	๒๕.๐๒๑๗๐๔	๓๑๔,๑๔๗.๕๑	๒,๓๑๖.๘๑
ปลอกปากกา (Cap)				
สีน้ำเงิน	๕,๒๖๒.๐๐	๒๙.๖๑๑๖	๑๕๕,๘๑๖.๒๔	๙๗๑.๐๑
สีแดง	๒,๓๑๐.๐๐	๒๕.๙๗๖๑๐๔	๖๐,๐๐๔.๘๐	๔๒๖.๒๗
สีดำ	๖๑๗.๐๐	๒๖.๒๐๖๔๘๓	๑๖,๑๖๙.๕๐	๑๑๓.๘๖
	๘,๑๘๙.๐๐	๒๘.๓๒๕๕๒๐.	๒๓๑,๙๙๐.๕๔	๑,๕๑๑.๑๔
หัวปากกา (Writing Tip)	๕๐.๐๐	๗๐.๒๑	๓,๕๑๐.๕๐	๙.๒๓
หลอดปากกา (Tube)	๓,๖๘๖.๕๐	๓๕.๐๐	๑๒๙,๐๒๗.๕๐	๖๘๐.๒๘
จุก (End)				
สีน้ำเงิน	๓๗.๕๐	๓๘.๓๔๒๖๖๗	๑,๔๓๗.๘๕	๖.๙๒
สีแดง	๕๕๒.๕๐	๓๘.๗๙๒๘๕๑	๑๙,๒๒๓.๐๕	๑๐๑.๙๕
สีดำ	๖๑๖.๐๐	๓๘.๙๑๐๖๓๓	๒๓,๕๐๔.๙๕	๑๑๓.๖๗
	๑,๒๐๖.๐๐	๓๘.๙๖๓๓๙๑	๔๒,๑๖๕.๘๕	๒๒๒.๕๔
รวมต้นทุนขั้นต้น	๒๕,๖๘๖.๕๐		๗๒๐,๘๔๑.๘๐	๔,๗๕๐.๐๐

ที่มา: แผนกบัญชีต้นทุนของบริษัทผลิตปากกาลูกกลิ้ง บริษัท พี.พี.พี. จำกัด

ต้นทุนขั้นต้นของแผนกเตรียมวัตถุดิบและผสมสี

รวม วัตถุดิบ

๗๒๐,๘๔๑.๘๐

ค่าแรง

๔,๗๔๐.๐๐

ต้นทุนขั้นต้นของแผนกเตรียมวัตถุดิบและผสมสีโอนไปแผนกผลิตส่วนประกอบบาท๗๒๕,๕๘๑.๘๐

ต้นทุนขั้นต้นของแผนกผลิตส่วนประกอบต่าง ๆ ของปากกาจุกสั้น

สำหรับต้นทุนขั้นต้นของแผนกผลิตส่วนประกอบต่าง ๆ ของปากกาจุกสั้น จะรับโอนต้นทุนขั้นต้นจากแผนกเตรียมวัตถุดิบและผสมสีมา ดังนั้น ในเดือนตุลาคม พ.ศ. ๒๕๒๒ จะรับโอนต้นทุนดังกล่าวจากแผนกเตรียมวัตถุดิบและผสมสีมา ๗๒๕,๕๘๑.๘๐ บาท เป็นต้นทุนวัตถุดิบ ๗๒๐,๘๔๑.๘๐ บาท และค่าแรงของแผนกเตรียมวัตถุดิบและผสมสีเท่ากับ ๔,๗๔๐.๐๐ บาท เมื่อผ่านกระบวนการผลิตในแผนกผลิตส่วนประกอบต่าง ๆ ของปากกาจุกสั้นนี้แล้ว วัตถุดิบที่โอนมาก็จะกลายเป็นส่วนประกอบของปากกาจุกสั้นแต่ละอย่าง เช่น หัวปากกา ปลอกปากกาสีน้ำเงิน สีแดง สีดำ หัวปากกา หลอดปากกา จุกปากกาสีน้ำเงิน สีแดง สีดำ อีกทั้งผลพลอยได้ของส่วนประกอบปากกา เนื่องจากการผลิตในแต่ละครั้งนั้นจะมีส่วนที่ไม่ใช่เป็นส่วนประกอบของปากกาออกมา ตามที่ได้กล่าวมาแล้วในบทที่ ๓ ฉะนั้น การผลิตในแผนกนี้จะประกอบด้วย ต้นทุนขั้นต้นของส่วนประกอบปากกาต่าง ๆ และต้นทุนขั้นต้นของผลพลอยได้จากการผลิตในแต่ละครั้ง

สำหรับค่าแรงที่เกิดขึ้นในแผนกนี้ ทางแผนกบัญชีต้นทุนได้ถือเป็นต้นทุนการผลิตของส่วนประกอบปากกาต่าง ๆ โดยไม่คิดให้เป็นต้นทุนของผลพลอยได้เลย เนื่องจากว่าการจ่ายค่าแรงของบริษัทในแผนกนี้จะบรรลุเป้าหมายของบริษัทได้ต่อเมื่อวัตถุดิบนั้นสำเร็จ เป็นส่วนประกอบปากกาจุกสั้นชนิดต่าง ๆ ดังนั้นค่าแรงที่เกิดขึ้นจริงจึงถือเป็นของต้นทุนการผลิตของส่วนประกอบปากกาจุกสั้น โดยมีค่าแรงเกิดขึ้นในแผนก จำนวน ๑๖,๓๓๑.๐๐ บาท ตามตารางที่ ๔.๒

ตารางที่ ๔.๒

ต้นทุนขั้นต้นของแผนกผลิตส่วนประกอบต่าง ๆ ของปากกาถูกลื่น

ประจำเดือนตุลาคม พ.ศ. ๒๕๒๒

ส่วนประกอบต่าง ๆ ของปากกาถูกลื่น	แผนกเตรียมวัตถุดิบและผสมสี			แผนกผลิตส่วนประกอบต่าง ๆ ของปากกา				หมายเหตุ
	จำนวน กิโลกรัม	ราคากิโลกรัม ละ (บาท)	จำนวนเงิน (บาท)	ผลผลิตส่วนประกอบ ของปากกาต่าง ๆ		ผลพลอยได้ จากการผลิต		
				จำนวน กิโลกรัม	จำนวนเงิน (บาท)	จำนวน กิโลกรัม	จำนวนเงิน (บาท)	
ตัวปากกา	๑๒,๕๕๕	๒๕.๐๒๑๗๐๕	๓๑๔,๑๔๗.๕๑	๕,๗๔๓	๒๔๓,๗๘๗.๖๐	๒,๗๕๕.๕	๗๐,๐๔๗.๑๔	สูญเสีย ๑๒.๕ กก. เป็นเงิน ๓๑๒.๗๗ บาท
ปลอกปากกา สีน้ำเงิน	๕,๒๖๒	๒๕.๖๑๑๖	๑๕๕,๘๑๖.๒๔	๒,๘๖๕	๘๕,๘๐๗.๐๖	๒,๓๙๖	๗๐,๕๔๕.๙๖	สูญเสีย ๒ กก. เป็นเงิน ๕๕.๒๒ บาท
สีแดง	๒,๓๑๐	๒๕.๙๗๖๑๐๔	๖๐,๐๐๔.๘๐	๑,๒๖๐.๕๐	๓๒,๗๕๒.๘๘	๑,๐๔๕.๕	๒๗,๒๖๑.๙๒	
สีดำ	๖๑๗	๒๖.๒๐๖๔๘๓	๑๖,๑๖๙.๕๐	๓๕๕	๙,๐๔๑.๒๔	๒๗๒	๗,๑๒๘.๑๖	
หัวปากกา	๕๐	๗๐.๒๑	๓,๕๑๐.๕๐	๒๕	๑,๗๕๕.๒๕	๒๕	๑,๗๕๕.๒๕	
หลอดปากกา	๓,๖๘๖.๕๐	๓๕.๐๐	๑๒๙,๐๒๗.๕๐	๒,๙๘๕.๕๐	๑๐๔,๕๙๒.๕๐	๒๐๔	๗,๑๔๐.๐๐	คงคลัง ๔๘๖ กก. = ๑๗๐๑๐ บาท สูญเสีย ๑๑ กก. เป็นเงิน ๓๘๕ บาท

ตารางที่ ๔.๒ (ต่อ)

ต้นทุนขั้นต้นของแผนกผลิตส่วนประกอบต่าง ๆ ของปากกาถูกลื่น

ประจำเดือนตุลาคม พ.ศ. ๒๕๒๒

ส่วนประกอบต่าง ๆ ของปากกาถูกลื่น	แผนกเตรียมวัตถุดิบและผสมสี			แผนกผลิตส่วนประกอบต่าง ๆ ของปากกา				หมายเหตุ
	จำนวน กิโลกรัม	ราคา กิโลกรัม ละ (บาท)	จำนวนเงิน (บาท)	ผลผลิตส่วนประกอบ ของปากกาต่าง ๆ		ผลพลอยได้ จากการผลิต		
				จำนวน กิโลกรัม	จำนวนเงิน (บาท)	จำนวน กิโลกรัม	จำนวนเงิน (บาท)	
จุกปากกา								
สีน้ำเงิน	๓๗.๕๐	๓๘.๓๕๒๖๖๗	๑,๔๓๗.๘๕	๑๓.๕๐	๕๑๗.๕๘	๒๔	๘๒๐.๒๗	
สีแดง	๕๕๒.๕๐	๓๘.๗๙๒๘๕๑	๑๙,๒๒๓.๐๕	๒๒๒๓	๗,๗๕๘.๘๖	๓๒๘.๕๐	๑๑,๔๒๙.๔๐	สูญเสีย ๑ ก.ก. เป็นเงิน ๓๔.๗๙ บาท
สีคำ	๖๑๖.๐๐	๓๘.๙๑๐๖๓๓	๒๑,๕๐๔.๙๕	๒๒๒๘	๗,๙๕๙.๖๐	๓๘๘.๐๐	๑๓,๕๕๕.๓๕	
สูญเสียจากการผลิต	๒๔,๖๘๖.๕๐	๒๘.๐๖๓๐๖๐๔	๗๒๐,๘๔๑.๘๐	๑๗,๖๘๗.๕๐	๔๙๒,๘๖๒.๕๗	๗,๔๘๖.๕	๒๑๐,๑๗๗.๔๕	
				-	๗๙๑.๗๘	-	-	
	๒๔,๖๘๖.๕๐	๒๘.๐๖๓๐๖๐๔	๗๒๐,๘๔๑.๘๐	๑๗,๖๘๗.๕๐	๔๙๓,๖๕๔.๓๕	๗,๔๘๖.๕	๒๑๐,๑๗๗.๔๕	
ค่าแรง ๑			๔,๗๔๐.๐๐		๕,๗๕๐.๐๐			
ค่าแรง ๒			-		๑๖,๓๓๑.๐๐			
ต้นทุนขั้นต้นของแผนก			๗๒๕,๕๘๑.๘๐	๑๗,๖๘๗.๕๐	๕๑๔,๗๒๕.๓๕			

ที่มา : แผนกบัญชีต้นทุนของบริษัทผลิตปากกาถูกลื่น บริษัท บี.พี.พี. จำกัด

ตารางที่ ๔.๒ แสดงให้เห็นถึงต้นทุนขั้นต้นของแผนกผลิตส่วนประกอบต่าง ๆ ของปากกาถูกลื่น ซึ่งเป็นแผนกที่รับช่วงการผลิตต่อจากแผนกแรกคือแผนกเตรียมวัตถุดิบและผสมสี โดยรับโอนต้นทุนขั้นต้นมาจำนวน ๗๒๐,๕๔๑.๘๐ บาท เมื่อผ่านขบวนการผลิตในแผนกผลิตส่วนประกอบต่าง ๆ ของปากกาถูกลื่นแล้ว ก็จะได้ส่วนประกอบของปากกาถูกลื่นชนิดต่าง ๆ กับผลพลอยได้

การแบ่งต้นทุนวัตถุดิบระหว่างผลผลิตและผลพลอยได้ของส่วนประกอบต่าง ๆ ของปากกา กิจการอุตสาหกรรมปากกาถูกลื่นได้ทำการเก็บข้อมูลจากการผลิตทุก ๆ วันว่า ในแต่ละวันแผนกผลิตส่วนประกอบต่าง ๆ ของปากกาได้รับวัตถุดิบผสมจากแผนกที่แล้วจำนวนกี่กิโลกรัม เมื่อผ่านกรรมวิธีการผลิตแล้ว จะได้ผลผลิตและผลพลอยได้ของส่วนประกอบปากกาถูกลื่นชนิดละกี่กิโลกรัม การคิดราคาต้นทุนวัตถุดิบผสมของผลผลิตและผลพลอยได้ (ของส่วนประกอบปากกาแต่ละชนิดนั้น) จะคิดจากอัตราส่วนจำนวนกิโลกรัม คูณด้วยราคาต่อกิโลกรัมของวัตถุดิบผสมซึ่งได้รับโอนมาจากแผนกก่อน ในการผลิตจะมีส่วนสูญเสียเกิดขึ้นเนื่องจากการผลิต จึงถือส่วนสูญเสียที่เกิดขึ้นเป็นต้นทุนของการผลิตปากกาถูกลื่นด้วย เช่นการผลิตในเดือนตุลาคม ส่วนสูญเสียที่เกิดจากการผลิตของส่วนประกอบปากกา คือ ค้ำปากกา ปลายปากกา จุกปากกา และหลอดปากกามีจำนวนรวมทั้งสิ้น ๒๖.๕ กิโลกรัม คิดเป็นเงิน ๗๕๑.๗๘ บาท ผลผลิตที่ได้เป็นส่วนประกอบปากกาต่าง ๆ มีจำนวน ๑๗,๖๘๗.๕ กิโลกรัม เป็นเงินเท่ากับ ๔๕๒,๘๖๒.๕๗ บาท ฉะนั้น ต้นทุนวัตถุดิบผสมในแผนกนี้จะเท่ากับ ๔๕๒,๘๖๒.๕๗ + ๗๕๑.๗๘ รวมเป็นเงิน ๔๕๓,๖๑๔.๓๕ บาท เป็นของผลพลอยได้อีก ๗,๔๘๖.๕ กิโลกรัม หรือคิดเป็นมูลค่าเท่ากับ ๒๑๐,๑๗๗.๔๕ บาท และวัตถุดิบผสมของหลอดปากกา เหลืออีกจำนวน ๔๘๖ กิโลกรัม เท่ากับ ๑๗,๐๑๐.๐๐ บาท ตามตารางที่ได้แสดงไว้แล้ว รวมเป็นต้นทุนเฉพาะวัตถุดิบเท่ากับ ๗๒๐,๘๔๑.๘๐ บาท ส่วนค่าแรงในแผนกเตรียมวัตถุดิบและผสมสี ๔,๗๕๐.๐๐ บาท กับค่าแรงของแผนกผลิตส่วนประกอบของปากกาอีก ๑๖,๓๓๑.๐๐ บาท รวมค่าแรงของทั้ง ๒ แผนกแล้วจะเท่ากับ ๒๑,๐๘๑.๐๐ บาท ตามที่ปรากฏในตารางที่ ๔.๒ ฉะนั้น ต้นทุนขั้นต้นของแผนกผลิตส่วนประกอบต่าง ๆ ของปากกานี้จะประกอบด้วย

ต้นทุนวัตถุดิบ	๔๕๓,๖๑๔.๓๕
ต้นทุนค่าแรง	<u>๒๑,๐๘๑.๐๐</u>
รวมต้นทุนขั้นต้นของแผนกผลิตส่วนประกอบต่าง ๆ ของปากกาถูกลื่นที่โอนไป	<u>๔๗๔,๖๙๕.๓๕</u>

ต้นทุนขั้นต้นของแผนกประกอบ

ดังได้กล่าวไว้ในบทที่ ๓ แล้วว่า แผนกประกอบทำหน้าที่ประกอบหลอดปากกาเข้ากับหัวปากกา ประกอบหัวลูกกลิ้งบนหัวปากกาและหลอดปากกา บรรจุไส้ปากกาลูกกลิ้ง และพิมพ์ตราบนด้ามปากกา ซึ่งกระบวนการต่าง ๆ ที่กล่าวนี้เป็นการนำส่วนต่าง ๆ ของปากกาลูกกลิ้งมาประกอบเป็นสินค้าสำเร็จรูป ต้นทุนขั้นต้นของแผนกนี้จะรับโอนมาจากแผนกผลิตส่วนประกอบจำนวน ๕๑๔,๗๒๕.๓๕ บาท โดยแยกเป็นวัตถุดิบเท่ากับ ๔๕๓,๖๕๔.๓๕ บาท และค่าแรงเท่ากับ ๒๑,๐๗๑.๐๐ บาท สำหรับวัตถุดิบที่ใช้เพิ่มในแผนกนี้ประกอบด้วย หัวลูกกลิ้ง หมึกแห้ง และสติกเกอร์ การผลิตปากกาลูกกลิ้งด้ามเหลือง (Crayon) ของบริษัท ซี.พี.พี. จำกัด ในเดือนตุลาคม พ.ศ. ๒๕๒๒ มีปริมาณการผลิตเท่ากับ ๑,๕๓๔,๒๐๐ ด้าม โดยได้เพิ่มวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตในแผนกนี้รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๖๓๔,๘๒๗.๕๔ บาท สำหรับค่าแรงที่จ่ายจริงในแผนกนี้รวมเป็นเงิน ๘๔,๒๒๙.๕๐ บาท ดังรายละเอียดของต้นทุนขั้นต้นของแผนกประกอบ ที่จะแสดงต่อไปนี้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๔.๓

ต้นทุนขั้นต้นของแผนประกอบ

ประจำเดือนตุลาคม พ.ศ. ๒๕๒๒

ต้นทุนการผลิต	ต้นทุนขั้นต้นของแผนประกอบปากกา			รวมต้นทุนขั้นต้นของแผนประกอบที่โอนไปแผนทดสอบ
	ต้นทุนขั้นต้นของแผน	ราคาหน่วยละ	ส่วนประกอบปากกาคงเหลือ	
วัตถุดิบผสมโชนมาจากแผนผลิตส่วนประกอบต่าง ๆ ของปากกาลูกลื่น	๒๕๖,๖๘๘.๒๘	๐.๑๖๗๓๑๗๓๕	๒๓๖,๘๕๖.๐๗	๒๕๖,๖๘๘.๒๘
วัตถุดิบเพิ่มในแผนประกอบ	๖๓๔,๘๒๗.๘๔	๐.๔๑๓๗๘๕	--	๖๓๔,๘๒๗.๘๔
ค่าแรงของแผนเตรียมวัตถุดิบและผลผลิต	๔,๗๔๐.๐๐	--	--	๔,๗๔๐.๐๐
ค่าแรงของแผนผลิตส่วนประกอบ	๑๖,๓๓๑.๐๐	--	--	๑๖,๓๓๑.๐๐
ค่าแรงของแผนประกอบ	๘๔,๒๒๘.๕๐	๐.๐๖๘๖๓๕๔	--	๘๔,๒๒๘.๕๐
รวมต้นทุนขั้นต้นของแผนประกอบ	๙๘๖,๘๒๖.๗๒	๐.๖๔๙๓๗๗๗๕	๒๓๖,๘๕๖.๐๗	๙๘๖,๘๒๖.๗๒

ที่มา : แผนกบัญชีต้นทุนของบริษัทผลิตปากกาลูกลื่น บริษัท บี.พี.พี. จำกัด

แผนประกอบ เป็นแผนที่ได้รับช่วงงานต่อจากแผนผลิตส่วนประกอบต่าง ๆ ของปากกา ลูกลื่น ซึ่งมีต้นทุนขั้นต้นโชนมาเท่ากับ ๕๑๔,๗๒๕.๓๕ บาท เมื่อผ่านกรรมวิธีการประกอบปากกาแล้ว ส่วนประกอบปากกา ลูกลื่นส่วนหนึ่งจะกลายเป็นสินค้าสำเร็จรูป และอีกส่วนหนึ่งจะคงค้างอยู่ใน แผนการผลิตในงวดต่อไป สำหรับต้นทุนขั้นต้นของแผนประกอบปากกานี้ จะมีต้นทุนวัตถุดิบโชน มาจากแผนก่อนเท่ากับ ๒๕๖,๖๘๘.๒๘ บาท และวัตถุดิบส่วนที่เพิ่มในแผนประกอบนี้อีก ๖๓๔,๘๒๗.๘๔ บาท รวมเป็นต้นทุนขั้นต้นเฉพาะวัตถุดิบเท่ากับ ๘๙๑,๕๕๖.๒๒ บาท และค่าแรงอีก ๑๐๕,๓๐๐.๕๐ บาท รวมต้นทุนขั้นต้นของแผนประกอบปากกาเท่ากับ ๘๙๑,๕๕๖.๒๒ + ๑๐๕,๓๐๐.๕๐

๔ ๔๔๖,๘๒๖.๗๒ บาท ส่วนต้นทุนขั้นต้นของส่วนประกอบที่ยังไม่เสร็จมีจำนวน ๒๓๖,๔๕๖.๐๐๗ บาท ได้จากการนับจำนวนของที่คงเหลืออยู่ในแผนกนี้ คูณด้วยราคาที่ได้รับโอนมาจากแผนกก่อน คือแผนกผลิตส่วนประกอบต่าง ๆ ของปากกา ฉะนั้นต้นทุนการผลิตของแผนกประกอบซึ่งจะโอนต่อไปยังแผนกทดสอบ มีดังนี้

ต้นทุนวัตถุดิบของแผนกเตรียมวัตถุดิบและผสมสี	๒๔๖,๖๔๘.๒๘
ต้นทุนวัตถุดิบแผนกผลิตส่วนประกอบ	๖๓๔,๘๒๗.๔๔
ต้นทุนค่าแรงจากแผนกเตรียมวัตถุดิบและผสมสี	๔,๗๔๐.๐๐
ต้นทุนค่าแรงจากแผนกผลิตส่วนประกอบต่าง ๆ ของปากกาลูกเล่น	๑๖,๓๓๑.๐๐
ต้นทุนค่าแรงจากแผนกประกอบ	<u>๘๔,๒๒๙.๕๐</u>
รวมต้นทุนขั้นต้นของแผนกประกอบปากกาโอนไปแผนกทดสอบ	<u>๙๙๖,๘๒๖.๗๒</u>

ต้นทุนขั้นต้นของแผนกทดสอบ

เนื่องจากต้นทุนขั้นต้นในแผนกทดสอบจะมีแต่เฉพาะค่าแรงในการทดสอบ บริษัท ซี.พี.พี. จำกัด มีนโยบายในการจุ่มตัวอย่างจากสินค้าสำเร็จรูปทุก ๆ ชนิด เพื่อนำมาทดสอบคุณภาพในอัตราร้อยละ .๑๔ สำหรับปากกาลูกเล่นด้ามเหลือง (Crayon) นั้น ปริมาณการผลิตที่ได้ในเดือนตุลาคม ๒๕๒๒ ผลิตได้เป็นจำนวน ๑,๕๓๔,๒๐๐ ด้าม ซึ่งค่าแรงที่จ่ายจริงในแผนกนี้เท่ากับ ๒,๗๔๑.๐๐ บาท ดังนั้นต้นทุนขั้นต้นของแผนกนี้จึงประกอบด้วย ต้นทุนขั้นต้นที่ได้รับโอนมาจากต้นทุนขั้นต้นแผนกประกอบและค่าแรงที่จ่ายจริงในแผนกนี้ เท่ากับ ๔๔๙,๖๑๗.๗๒ บาท หรือ ต้นทุนขั้นต้นของแผนกทดสอบประกอบด้วย

ต้นทุนวัตถุดิบ	๘๔๑,๕๒๖.๒๒
ต้นทุนค่าแรงจากแผนกเตรียมวัตถุดิบและผสมสี	๔,๗๔๐.๐๐
ต้นทุนค่าแรงจากแผนกผลิตส่วนประกอบต่าง ๆ ของปากกาลูกเล่น	๑๖,๓๓๑.๐๐
ต้นทุนค่าแรงจากแผนกประกอบ	๘๔,๒๒๙.๕๐
ต้นทุนค่าแรงจากแผนกทดสอบ	<u>๒,๗๔๑.๐๐</u>
รวมต้นทุนขั้นต้นของปากกาลูกเล่นจำนวน ๑,๕๓๔,๒๐๐ ด้าม	<u>๙๙๙,๖๑๗.๗๒</u>

รายละเอียดของต้นทุนการผลิตปากกาถูกลิ้นด้ามเหลือง สามารถจะดูได้จากตารางที่

๔.๔ ดังต่อไปนี้คือ

คุนยวิทยทรพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๔.๔

ต้นทุนขั้นต้นของปากกาลูกสั้นตามเฉลี่ย (1,534,200 บาท)

ประจำเดือนตุลาคม พ.ศ. ๒๕๒๒

ต้นทุน ขั้นต้น	ต้นทุนขั้นต้น แผนกเตรียมวัตถุดิบ และผลผลิต (๑)	ต้นทุนขั้นต้นของแผนกผลิต ส่วนประกอบต่างๆของปากกาลูกสั้น (๒)			ต้นทุนขั้นต้นของแผนกประกอบปากกา (๓)			ต้นทุนแผนกทดสอบ (๔)	
		โอนไปให้ แผนกประกอบ	ผลพลอยได้	คงเหลือ	ราคา หน่วยละ	ต้นทุนโอนไปให้ แผนกทดสอบ	คงเหลือ	ราคา หน่วยละ	ต้นทุนขั้นต้น
วัตถุดิบผสม	๗๒๐,๘๔๑.๘๐	๔๘๓,๖๕๔.๓๕	๒๑๐,๑๗๗.๔๕	๑๗,๐๑๐	๐.๑๖๗๓๑๗๓๕	๒๕๖,๖๘๘.๒๘	๒๓๖,๘๕๖.๐๗	๐.๑๖๗๓๑๗๓๕	๒๕๖,๖๘๘.๒๘
วัตถุดิบเพิ่ม	-	-	-	-	๐.๔๑๓๗๘๕	๖๓๔,๘๒๗.๘๔	-	๐.๔๑๓๗๘๕	๖๓๔,๘๒๗.๘๔
ค่าแรง (๑)	๔,๗๔๐.๐๐	๔,๗๔๐.๐๐	-	-	-	๔,๗๔๐.๐๐	-	-	๔,๗๔๐.๐๐
ค่าแรง (๒)	-	๑๖,๓๓๑.๐๐	-	-	-	๑๖,๓๓๑.๐๐	-	-	๑๖,๓๓๑.๐๐
ค่าแรง (๓)	-	-	-	-	๐.๐๖๘๖๓๕๔	๘๔,๒๒๙.๕๐	-	๐.๐๖๘๖๓๕๔	๘๔,๒๒๙.๕๐
ค่าแรง (๔)	-	-	-	-	-	-	-	๐.๐๐๑๘๑๘	๒,๗๙๑.๐๐
รวม	๗๒๕,๕๘๑.๘๐	๕๑๔,๗๒๕.๓๕	๒๑๐,๑๗๗.๔๕	๑๗,๐๑๐	๐.๖๔๘๗๗๗๓๕	๘๘๖,๘๒๖.๗๒	๒๓๖,๘๕๖.๐๗	๐.๖๔๘๗๗๗๓๕	๘๘๘,๖๑๗.๗๒

ที่มา : แผนกบัญชีต้นทุนของบริษัทผลิตปากกาลูกสั้น บริษัทฯ บี.พี.พี. จำกัด

ตารางที่ ๔.๔ เป็นการสรุปต้นทุนขั้นต้นปากกาถูกลิ้นด้ามเหลือง เฉพาะค่าวัตถุดิบและค่าแรงของแผนกการผลิต ๔ แผนก คือ แผนกเตรียมวัตถุดิบและผสมสี แผนกผลิตส่วนประกอบต่าง ๆ ของปากกาถูกลิ้น แผนกประกอบ และแผนกทดสอบ ในแผนกเตรียมวัตถุดิบและผสมสีจะประกอบด้วยต้นทุนวัตถุดิบเท่ากับ ๗๒๐,๔๔๑.๕๐ บาท และค่าแรง ๔,๗๔๐.๐๐ บาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้นเท่ากับ ๗๒๕,๔๔๑.๕๐ บาท ซึ่งจะโอนไปยังแผนกผลิตส่วนประกอบต่าง ๆ ของปากกาถูกลิ้น โดยมีต้นทุนขั้นต้นที่รับโอนมา ๗๒๕,๔๔๑.๕๐ บาท และค่าแรงอีกจำนวน ๑๖,๓๓๑.๐๐ บาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๗๔๑,๘๑๒.๕๐ บาท จำนวนนี้จะเป็นต้นทุนขั้นต้นของแผนกผลิตส่วนประกอบต่าง ๆ ของปากกาถูกลิ้น ซึ่งจะโอนให้แผนกต่อไป ๔๑๔,๗๒๕.๓๕ บาท (แยกเป็นต้นทุนวัตถุดิบ ๔๔๓,๖๔๔.๓๕ บาท ค่าแรงเท่ากับ ๔,๗๔๐ + ๑๖,๓๓๑ = ๒๑,๐๗๑.๐๐ บาท) ที่เหลือเป็นต้นทุนขั้นต้นของผลพลอยได้จำนวน ๒๑๐,๑๗๗.๔๕ บาท และเป็นต้นทุนวัตถุดิบของแผนกคงเหลือ ๑๗,๐๑๐.๐๐ บาท สำหรับต้นทุนขั้นต้นของแผนกประกอบปากกาได้มีการเบิกวัตถุดิบเพิ่ม ๖๓๔,๘๒๗.๕๔ บาท ค่าแรงในแผนกอีก ๘๔,๒๒๕.๕๐ บาท สำหรับทำการผลิตปากกาถูกลิ้นด้ามเหลืองจำนวน ๑,๕๓๔,๒๐๐ ด้าม และต้นทุนของส่วนประกอบปากกาที่เหลือในแผนกประกอบเท่ากับ ๒๓๖,๕๕๖.๐๗ บาท ดังนั้นต้นทุนขั้นต้นของแผนกประกอบปากกาที่โอนไปให้แผนกทดสอบจึงเท่ากับ ๘๙๖,๘๒๖.๗๒ บาท ต้นทุนขั้นต้นของแผนกทดสอบนั้นประกอบด้วยต้นทุนขั้นต้นที่รับโอนมาและค่าแรงอีก ๒,๗๙๑.๐๐ บาท รวมเป็นต้นทุนขั้นต้นปากกาถูกลิ้น ๑,๕๓๔,๒๐๐ ด้าม จำนวน ๘๙๙,๖๑๗.๗๒ บาท

ค่าใช้จ่ายโรงงานในการผลิตอุตสาหกรรมปากกาถูกลิ้น

ค่าใช้จ่ายโรงงานเป็นค่าใช้จ่ายที่มีความสัมพันธ์กับปริมาณการผลิตในลักษณะต่าง ๆ กัน เช่น ค่าใช้จ่ายประเภทไฟฟ้า ค่าวัสดุสิ้นเปลือง ค่าน้ำมันเชื้อเพลิง ค่าใช้จ่ายเหล่านี้จะมีจำนวนมากขึ้นหรือลดลงในอัตราส่วนเดียวกับปริมาณการผลิต คือถ้าการผลิตมีปริมาณมากขึ้นค่าใช้จ่ายเหล่านี้ก็จะสูงขึ้นในอัตราส่วนเดียวกัน และถ้าปริมาณการผลิตลดลง ค่าใช้จ่ายดังกล่าวก็จะลดลงตามในอัตราเดียวกัน ค่าใช้จ่ายประเภทนี้เรียกว่า ค่าใช้จ่ายผันแปร (Variable Cost) นอกจากนี้ ยังมีค่าใช้จ่ายประเภทซึ่งมีจำนวนเงินคงที่ไม่เปลี่ยนแปลงไปตามปริมาณการผลิตจนถึงระดับหนึ่ง ค่าใช้จ่ายชนิดนี้เรียกว่า ค่าใช้จ่ายคงที่ (Fixed Cost) เมื่อค่าใช้จ่ายโรงงานมี

ลักษณะต่างกันดังกล่าว การเปลี่ยนแปลงในปริมาณผลิตจะทำให้ต้นทุนต่อหน่วยของผลผลิตต่างกันอยู่เสมอ ด้วยเหตุนี้ จึงมีความจำเป็นที่จะต้องหาวิธีคิดต้นทุนค่าใช้จ่ายโรงงาน เพื่อให้ได้ต้นทุนต่อหน่วยสม่ำเสมอไม่ขึ้นลงอยู่ตลอดเวลา ดังนั้นการนำเอาค่าใช้จ่ายโรงงานตามที่เกิดขึ้นจริงในแต่ละเดือน มาคิดเป็นต้นทุนการผลิต นอกจากจะทำให้ได้ต้นทุนต่อหน่วยต่างกัน ในกรณีที่ปริมาณการผลิตแต่ละเดือนไม่เท่ากันแล้วยังทำให้ต้นทุนที่คำนวณได้ไม่ถูกต้องอีกด้วย เช่น ค่าซ่อมแซมเครื่องจักร โดยปกติจะเป็นผลมาจากการใช้เครื่องจักรมาเป็นระยะเวลาาน ถ้าจะคิดค่าซ่อมแซมที่เกิดขึ้นเป็นต้นทุนการผลิตในเดือนที่เกิดรายการทั้งหมดก็ไม่มีเหตุผลสมควร ด้วยเหตุดังกล่าวและเพื่อให้สามารถทราบต้นทุนการผลิตของปากกาลูกกลิ้งหนึ่งค้ำ โดยหันห่วงที่ จึงนิยมที่จะจัดสรรค่าใช้จ่ายโรงงานเป็นต้นทุนการผลิตในงวดเวลาหนึ่ง ๆ ตามอัตราค่าใช้จ่ายโรงงานจัดสรรที่กำหนดให้ล่วงหน้า ตามหลักเกณฑ์และเหตุผลที่เห็นว่าเหมาะสม ซึ่งจะได้กล่าวต่อไปในบทที่ ๕ เรื่องต้นทุนมาตรฐานของค่าใช้จ่ายโรงงาน

สำหรับค่าใช้จ่ายโรงงานที่เกิดขึ้นจริงของผลิตภัณฑ์ปากกาลูกกลิ้งแต่ละชนิดจะต้องนำมาแบ่งให้แก่แผนกต่าง ๆ ในขบวนการผลิตของปากกาลูกกลิ้งดังกล่าวมาแล้วในบทที่ ๓ โดยใช้เกณฑ์ดังนี้

แผนกเตรียมวัตถุดิบและผสมสี	๑๐%
แผนกผลิตส่วนประกอบต่าง ๆ ของปากกาลูกกลิ้ง	๓๕%
แผนกประกอบ	๕๐%
แผนกทดสอบ	๕%

อัตราส่วนดังกล่าวกำหนดขึ้นโดยอาศัยประสบการณ์ และข้อมูลทางการเงินของฝ่ายวิศวกร และฝ่ายบัญชีว่า แต่ละแผนกได้รับประโยชน์หรือใช้บริการที่เกิดจากค่าใช้จ่ายนั้น ๆ มากน้อยเพียงใด โดยที่กิจการปากกาลูกกลิ้งได้บันทึกค่าใช้จ่ายโรงงานต่าง ๆ แยกออกเป็นแต่ละผลิตภัณฑ์โดยตรงไว้แล้ว เช่นค่าเงินเดือนของผลิตภัณฑ์ปากกาค้ำ เหลือง ค่าเงินเดือนของผลิตภัณฑ์ปากกาลูกกลิ้งค้ำมสี ค่าเงินเดือนของผลิตภัณฑ์ปากกาลูกกลิ้งค้ำมใส ค่าเงินเดือนของผลิตภัณฑ์ปากกาลูกกลิ้งค้ำมสี ฯลฯ เป็นต้น แต่ไม่ได้บันทึกแยกละเอียดลงไปว่าค่าเงินเดือนของผลิตภัณฑ์ปากกาค้ำ เหลืองนั้นเป็นของแผนกใด เท่าใด จึงต้องนำมาแบ่งสรรตามอัตราส่วนดังกล่าว เพื่อให้สามารถคำนวณค่าใช้จ่ายโรงงานของแต่ละแผนกได้ดังปรากฏในตารางที่ ๔.๕ ต่อไปนี้

ตารางที่ ๔.๕

ค่าใช้จ่ายโรงงานของปากกาลูกสั้นด้ามเหลือง

ประจำเดือนตุลาคม พ.ศ. ๒๕๒๒

ค่าใช้จ่ายต่าง ๆ	รวม ๑๐๐%	แผนกผลิต			
		เตรียมวัตถุดิบและผลผลิต ๑๐%	ผลิตส่วนประกอบต่างๆของปากกาลูกสั้น ๓๕%	ประกอบ ๕๐%	ทดสอบ ๕%
ก. ค่าใช้จ่ายคงที่					
ค่าเสื่อมราคา เครื่องจักรและอุปกรณ์*	๖๕,๗๕๔	๖,๕๗๖	๓๙,๔๕๒	๑๙,๗๒๖	-
ค่าเงินเดือน	๘๖,๙๖๙	๘,๖๙๗	๓๐,๔๓๙	๔๓,๕๓๓	๔,๓๔๙
ค่าเบี้ยประกันภัย	๑๒,๓๒๖	๑,๒๓๓	๔,๓๑๔	๖,๑๖๓	๖๑๖
ค่าเช่าโรงงาน	๖,๘๐๒	๖๘๐	๒,๔๑๖	๓,๔๕๑	๓๔๕
ค่าสวัสดิการคนงาน	๔,๒๓๐	๔๒๓	๑,๔๙๐	๒,๑๑๕	๒๑๒
ค่าเครื่องแบบพนักงาน	๒,๓๙๒	๒๓๙	๘๓๗	๑,๑๙๖	๑๒๐
ค่ายารักษาการณ์	๓,๗๗๙	๓๗๘	๑,๓๒๓	๑,๘๗๘	๑๘๘
ค่าใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน	๑๖๐	๑๖	๕๖	๘๐	๘
เงินกองทุนทดแทน	๑,๐๐๔	๑๐๐	๓๕๑	๕๐๓	๕๐
รวมค่าใช้จ่ายโรงงานคงที่	๑๘๓,๕๑๖	๑๘,๓๕๒	๘๐,๖๖๘	๗๘,๖๐๗	๕,๘๘๙
ข. ค่าใช้จ่ายผันแปร					
ค่าไฟฟ้า	๒๕,๙๕๙	๒,๕๙๖	๙,๐๘๖	๑๒,๙๗๗	๑,๒๙๘
ค่าวัสดุสิ้นเปลือง	๑๗,๙๖๖	๑,๗๙๗	๖,๒๘๘	๘,๘๘๑	๘๘๘
ค่าซ่อมแซม	๔,๙๘๐	๔๙๘	๑,๗๔๓	๒,๔๘๐	๒๔๘
ค่าน้ำมันเชื้อเพลิง	๙๕๒	๙๕	๓๓๓	๔๗๗	๔๗

ตารางที่ ๔.๕ (ต่อ)

ค่าใช้จ่ายโรงงานของปากกาลูกเส้นด้าม เหลือง

ประจำเดือนตุลาคม พ.ศ. ๒๕๒๒

ค่าใช้จ่ายต่าง ๆ	รวม ๑๐๐%	แผนกผลิต			ทดสอบ ๔%
		เตรียม วัตถุดิบ และผสมสี ๑๐%	ผลิตส่วน ประกอบ ต่างๆของ ปากกาลูกเส้น ๓๕%	ประกอบ ๕๐%	
ค่าน้ำประปา	๖๑๔	๖๑	๒๑๕	๓๐๗	๓๑
ค่าใช้จ่ายผันแปรอื่น ๆ	๖,๘๗๖	๖๘๘	๒,๕๐๖	๓,๕๓๘	๓๕๔
รวมค่าใช้จ่ายโรงงานผันแปร	๕๗,๓๔๗	๕,๗๓๕	๒๐,๐๗๑	๒๘,๖๗๔	๒,๘๖๗
ค่าใช้จ่ายโรงงานทั้งหมด	๒๔๐,๘๖๓	๒๔,๐๘๗	๑๐๐,๗๓๘	๑๐๗,๒๘๑	๘,๗๕๖
ค่าใช้จ่ายโรงงานต่อด้าม	.๑๕๖๘๘๕	.๐๑๕๗	.๐๖๕๖๖๒	.๐๖๘๘๒๖	.๐๐๕๗๐๗

*ค่าเสื่อมราคาเครื่องจักรและอุปกรณ์ จำนวน ๖๕,๗๕๔ บาท ทางบริษัทสามารถที่จะรู้
 ค่าเสื่อมราคาของเครื่องจักรและอุปกรณ์ได้โดยตรงในแต่ละแผนก คือ แผนกเตรียมวัตถุดิบและผสมสี
 จะมีค่าเสื่อมราคาของเครื่องผสมสีจำนวน ๖,๕๗๖ บาท ค่าเสื่อมราคาของแผนกผลิตส่วนประกอบ
 ต่าง ๆ ของปากกาลูกเส้นจำนวน ๓๘,๕๕๒ บาท แผนกประกอบจำนวน ๑๘,๗๒๖ บาท และแผนก
 ทดสอบไม่มีค่าเสื่อมราคา ทั้งนี้เนื่องจากว่าเครื่องจักร Mini tek ได้หักค่าเสื่อมราคาหมดไปแล้ว
 ตั้งแต่ปี ๒๕๒๑

ที่มา : แผนกบัญชีต้นทุนของบริษัทผลิตปากกาลูกเส้น บริษัท บี.พี.พี. จำกัด

ค่าเงินเดือนที่ปรากฏในตารางที่ ๔.๕ เป็นค่าใช้จ่ายคงที่ซึ่งตลอดปี พ.ศ. ๒๕๒๒ มีการจ่ายเงินคิดเป็นมูลค่าเท่ากับ ๑,๐๔๓,๖๒๘.๐๐ บาท จะเป็นค่าเงินเดือนตัวเฉลี่ยต่อเดือน $\frac{๑,๐๔๓,๖๒๘}{๑๒} = ๘๖,๙๖๕.๐๐$ บาท ในทำนองเดียวกันค่าใช้จ่ายคงที่อื่น ๆ ก็ใช้การคำนวณวิธีเดียวกันตามที่ปรากฏในตาราง ๔.๕

ค่าใช้จ่ายผันแปรบางประเภท เช่น ค่าไฟฟ้า ค่าซ่อมแซม ค่าน้ำประปา โดยทั่วไป ค่าใช้จ่ายดังกล่าวจะมีลักษณะกึ่งผันแปร แต่กิจการอุตสาหกรรมปากกากลูกลิ้นถือ เป็นค่าใช้จ่ายผันแปร ทั้งนี้เนื่องจากว่า ค่าไฟฟ้าซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นกำลังไฟใช้ในการเดิน เครื่องจักรและมีปริมาณการใช้ตามปริมาณการผลิต ในขณะที่ค่าไฟฟ้่าอีกส่วนหนึ่งจะเป็นแสงสว่าง แม้ว่ากิจการจะไม่ผลิตก็จะต้องมีค่าใช้จ่ายประเภทนี้ แต่มีเป็นจำนวนน้อยเนื่องจากกิจการใช้แสงสว่างเพียงวันละ ๘ ชั่วโมง และจะเปิดไฟในช่วงกลางคืนให้ยาม ฝ้าดูแลความปลอดภัยของกิจการเพียง ๒-๓ ดวง ในขณะที่ใช้ไฟฟ้าที่เป็นกำลังไฟเดิน เครื่องจักร ๒๔ ชั่วโมง ดังนั้นกิจการจึงอนุโลมให้ค่าไฟฟ้าที่เกิดขึ้นนี้เป็นค่าใช้จ่ายผันแปร สำหรับค่าซ่อมแซม เนื่องจากกิจการอุตสาหกรรมปากกากลูกลิ้น เดิน เครื่องจักรตลอดเวลา ดังนั้นการบำรุงรักษาและซ่อมแซม เครื่องจักรจึงเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่ง ซึ่งวิศวกรจะต้องดูแลบำรุงรักษาซ่อมแซม เครื่องจักรให้อยู่ในสภาพที่ใช้งานได้ดีตลอดเวลาและสม่ำเสมอ ค่าซ่อมแซมที่เกิดขึ้นในกิจการอุตสาหกรรมจึงมีอยู่เรื่อย ๆ แต่มีเป็นจำนวนไม่มากนัก ดังนั้นกิจการอุตสาหกรรมปากกากลูกลิ้นจึงถือค่าใช้จ่ายประเภทค่าซ่อมแซมนี้เป็นค่าใช้จ่ายผันแปรอย่างเดียว ส่วนค่าน้ำประปาถึงแม้ว่าจะมีลักษณะเป็นค่าใช้จ่ายกึ่งแปรได้แต่เนื่องจากว่าค่าน้ำประปาส่วนหนึ่งจะใช้ในการผลิตหลอดปากกา ซึ่งจะต้องมีน้ำช่วยในการระบายความร้อนของหลอดพลาสติกตามที่กล่าวมาแล้วในบทที่ ๓ ดังนั้นปริมาณการใช้จึงขึ้นลงตามปริมาณการผลิต ถึงแม้ว่ากิจการจะไม่ทำการผลิต กิจการต้องเสียค่าใช้จ่ายประเภทนี้ เพราะพนักงานคนงานต้องใช้น้ำประปาก็ตาม แต่ค่าใช้จ่ายส่วนนี้จะมีเป็นจำนวนน้อยเมื่อเทียบกับค่าน้ำประปาที่ใช้ในการผลิต เพราะฉะนั้นกิจการจึงอนุโลมให้ค่าน้ำประปาที่เกิดขึ้นนี้เป็นค่าใช้จ่ายผันแปร

ค่าใช้จ่ายโรงงานที่เกิดขึ้นจริงของกิจการอุตสาหกรรมปากกากลูกลิ้นตามที่ปรากฏในตารางที่ ๔.๕ ได้ถือเป็นต้นทุนค่าใช้จ่ายโรงงานของปากกากลูกลิ้นสำเร็จรูปทั้งหมด โดยไม่ได้นำ

มาเฉลี่ยให้กับงานระหว่างทำ เนื่องจากว่า ต้นทุนค่าใช้จ่ายโรงงานส่วนที่เป็นค่าใช้จ่ายคงที่นั้น ถึงแม้ว่ากิจการจะผลิตหรือไม่ผลิตก็ต้องเสียค่าใช้จ่ายประเภทนี้อยู่แล้ว ดังนั้นจึงให้ค่าใช้จ่ายคงที่ที่เกิดขึ้นนี้เป็นต้นทุนของปากกาลูกสูบสำเร็จรูปแต่เพียงอย่างเดียว ส่วนค่าใช้จ่ายโรงงานผันแปร ซึ่งควรจะคิดให้งานระหว่างทำส่วนหนึ่งด้วย แต่เนื่องจากว่ากิจการอุตสาหกรรมปากกาลูกสูบได้ทำการผลิตปากกาลูกสูบหลายชนิด งานระหว่างทำก็มีหลายผลิตภัณฑ์ด้วยกัน การที่จะแบ่งต้นทุนค่าใช้จ่ายโรงงานแปรได้ให้กับงานระหว่างทำจะก่อให้เกิดความยุ่งยากในทางปฏิบัติและไม่คุ้มกับค่าใช้จ่ายที่จะต้องเสีย กิจการจึงมีนโยบายไม่เฉลี่ยค่าใช้จ่ายโรงงานเป็นต้นทุนของงานระหว่างทำ ดังนั้นต้นทุนค่าใช้จ่ายโรงงานจึงคิดเป็นต้นทุนของสินค้าสำเร็จรูปเท่านั้น

ฉะนั้น ตาราง ๔.๕ จึงเป็นตารางแสดงค่าใช้จ่ายโรงงานของปากกาลูกสูบตาม เหลืองของแต่ละแผนกประจำเดือนตุลาคม ๒๕๒๒ โดยมีค่าใช้จ่ายโรงงานต่อหน่วยเท่ากับ $\frac{๒๔๐,๘๖๓}{๑,๕๓๔,๒๐๐}$

X = ๐.๑๕๖๕๕๘ ซึ่งเป็นค่าใช้จ่ายโรงงานต่อหน่วยผลิต ^{เสร็จ}เสร็จของแต่ละแผนกคือแผนกเตรียมวัตถุดิบ และสี เท่ากับ $\frac{๒๔,๐๘๗}{๑,๕๓๔,๒๐๐} = ๐.๐๑๕๗$ แผนกผลิตส่วนประกอบต่าง ๆ ของปากกาลูกสูบ เท่ากับ $\frac{๑๐๐,๗๓๔}{๑,๕๓๔,๒๐๐} = ๐.๐๖๕๖๖๒$ แผนกประกอบเท่ากับ $\frac{๑๐๗,๒๘๑}{๑,๕๓๔,๒๐๐} = ๐.๐๖๙๙๒๖$ และแผนกทดสอบ เท่ากับ $\frac{๘,๗๕๖}{๑,๕๓๔,๒๐๐} = ๐.๐๐๕๗๐๗$

สรุป

ต้นทุนการผลิตของอุตสาหกรรมปากกาลูกสูบเท่าที่กล่าวมาแล้ว ประกอบด้วยต้นทุนที่เป็นมูลฐานสำคัญ ๓ ประการคือ วัตถุดิบโดยตรง ค่าแรงโดยตรง และค่าใช้จ่ายโรงงาน ผู้เขียนได้แยกต้นทุนการผลิตของปากกาลูกสูบตาม เหลืองไว้ เป็นแต่ละแผนกดังได้กล่าวมาแล้วในตอนต้น และเพื่อที่จะให้เห็นต้นทุนการผลิตซึ่งประกอบด้วยต้นทุนที่เป็นมูลฐานทั้ง ๓ อย่าง รายละเอียดของต้นทุนการผลิตของปากกาลูกสูบตาม เหลืองสามารถจะดูได้ในตารางที่ ๔.๖ ดังต่อไปนี้

ตารางที่ ๔.๖

ต้นทุนการผลิตของปากกาลูกสั้นด้ามเหลือง

ประจำเดือนตุลาคม พ.ศ. ๒๕๒๒

ปัจจัยการผลิต	ต้นทุนการผลิต ของแผนกเตรียม วัตถุดิบและผสมสี (๑)	ต้นทุนการผลิตของแผนกผลิตส่วนประกอบ ต่าง ๆ ของปากกา (๒)			ต้นทุนการผลิตของแผนกประกอบ (๓)		ต้นทุนการผลิต ของ แผนกทดสอบ (๔)
		ต้นทุนโอนไป แผนกประกอบ	ผลพลอยได้	ต้นทุนคงเหลือ ในแผนก	ต้นทุนโอนไป แผนกทดสอบ	ต้นทุนคงเหลือ ในแผนก	
วัตถุดิบ	๗๒๐,๘๔๑.๘๐	๔๙๓,๖๕๔.๓๕	๒๑๐,๑๗๗.๔๕	๑๗,๐๑๐.๐๐	๒๕๖,๖๘๘.๒๘	๒๓๖,๘๕๖.๐๗	๒๕๖,๖๘๘.๒๘
วัตถุดิบเพิ่ม	-	-	-	-	๖๓๔,๘๒๗.๙๔	-	๖๓๔,๘๒๗.๙๔
ค่าแรง (๑)	๔,๗๔๐.๐๐	๔,๗๔๐.๐๐	-	-	๔,๗๔๐.๐๐	-	๔,๗๔๐.๐๐
ค่าแรง (๒)	-	๑๖,๓๓๑.๐๐	-	-	๑๖,๓๓๑.๐๐	-	๑๖,๓๓๑.๐๐
ค่าแรง (๓)	-	-	-	-	๘๔,๒๒๙.๕๐	-	๘๔,๒๒๙.๕๐
ค่าแรง (๔)	-	-	-	-	-	-	๒,๗๙๑.๐๐
ค่าใช้จ่ายโรงงาน (๑)	๒๔,๐๘๗.๐๐	๒๔,๐๘๗.๐๐	-	-	๒๔,๐๘๗.๐๐	-	๒๔,๐๘๗.๐๐
ค่าใช้จ่ายโรงงาน (๒)	-	๑๐๐,๗๓๙.๐๐	-	-	๑๐๐,๗๓๙.๐๐	-	๑๐๐,๗๓๙.๐๐
ค่าใช้จ่ายโรงงาน (๓)	-	-	-	-	๑๐๗,๒๘๑.๐๐	-	๑๐๗,๒๘๑.๐๐
ค่าใช้จ่ายโรงงาน (๔)	-	-	-	-	-	-	๘,๗๕๖.๐๐
รวม	๗๔๙,๖๖๘.๘๐	๖๓๘,๕๕๑.๓๕	๒๑๐,๑๗๗.๔๕	๑๗,๐๑๐.๐๐	๑,๒๒๘,๘๓๓.๗๒	๒๓๖,๘๕๖.๐๗	๑,๒๔๐,๔๘๐.๗๒

ที่มา : แผนกบัญชีต้นทุนของบริษัทผลิตปากกาลูกสั้น บริษัท บี.พี.พี. จำกัด

จากตารางนี้ จะเห็นได้ว่า ต้นทุนการผลิตของแผนกเตรียมวัตถุดิบและผสมสีทั้งหมด ๗๔๘,๖๖๘.๘๐ บาท ได้โอนไปให้แผนกผลิตส่วนประกอบต่าง ๆ ของปากกา เมื่อผ่านกระบวนการผลิตแล้ว จะเป็นต้นทุนการผลิตที่โอนไปแผนกประกอบปากกา ๖๓๘,๕๕๑.๓๕ บาท เป็นต้นทุนการผลิตของผลพลอยได้ ๒๑๐,๑๗๗.๔๕ บาท และต้นทุนการผลิตคงเหลือในแผนกนี้เท่ากับ ๑๗,๐๑๐.๐๐ บาท สำหรับต้นทุนการผลิตของแผนกประกอบปากกานั้น ต้นทุนที่เกิดขึ้นในแผนกนี้จะมีวัตถุดิบที่ใช้เพิ่ม ซึ่งได้แก่ หมึกแห้ง หัวลูกกลิ้ง ดวงตรา และกล่องบรรจุ มีมูลค่าเท่ากับ ๖๓๔,๘๒๗.๕๔ บาท ดังนั้นต้นทุนการผลิตที่แผนกประกอบปากกานี้จะเท่ากับ ๑,๒๒๘,๔๓๓.๗๒ บาท และเป็นต้นทุนการผลิตคงเหลือในแผนกนี้เท่ากับ ๒๓๖,๕๕๖.๐๗ บาท ต้นทุนการผลิตของแผนกทดสอบที่รับโอนมาจากแผนกประกอบปากกาเท่ากับ ๑,๒๒๘,๔๓๓.๗๒ บาท รวมกับค่าแรงและค่าใช้จ่ายโรงงานแล้ว ต้นทุนการผลิตในแผนกนี้จะเท่ากับ ๑,๒๔๐,๔๘๐.๗๒ บาท เป็นต้นทุนการผลิตที่เกิดขึ้นจริงสำหรับสินค้าสำเร็จรูปจำนวน ๑,๕๓๔,๒๐๐ ตาม เฉลี่ยแล้วจะเป็นต้นทุนการผลิตตามละ ๑,๒๔๐,๔๘๐.๗๒ เท่ากับ ๑,๕๓๔,๒๐๐ เท่ากับ .๘๐๘๕๕๒๑ บาท โดยจะเป็นต้นทุนการผลิตของวัตถุดิบตามละ .๕๘๑๑๐๑๖ บาท ต้นทุนการผลิตของค่าแรงตามละ .๐๗๐๔๕๔๗ บาท และค่าใช้จ่ายโรงงานตามละ .๑๕๖๙๙๕๘ บาท เมื่อนำต้นทุนการผลิตทั้ง ๓ มาเทียบเป็นอัตราส่วนแล้ว วัตถุดิบจะมีค่าประมาณ ๗๒% ค่าแรงประมาณ ๕% และค่าใช้จ่ายโรงงานประมาณ ๑๕% ตามตารางที่ ๔.๗ ดังต่อไปนี้

ตารางที่ ๔.๗

การเทียบอัตราของต้นทุนการผลิตของปากกาลูกกลิ้งค้ำม เหลือง

ประจำเดือนตุลาคม ๒๕๒๒

<u>ปัจจัยการผลิต</u>	<u>ต้นทุนการผลิตของปากกาลูกกลิ้งค้ำม เหลือง</u>	<u>ต้นทุนการผลิตของปากกาค้ำมละ</u>	<u>เทียบเป็นอัตราส่วน</u>
วัตถุดิบ	๘๙๑,๕๒๖.๒๒	.๕๘๑๑๐๑๖	๗๑.๘๗
ค่าแรง	๑๐๘,๐๙๑.๕๐	.๐๗๐๔๕๔๗	๘.๗๑
ค่าใช้จ่ายโรงงาน	๒๔๐,๘๖๓.๐๐	.๑๕๖๙๙๕๘	๑๙.๔๒
	<u>๑,๒๔๐,๔๘๐.๗๒</u>	<u>.๘๐๘๕๕๒๑</u>	<u>๑๐๐</u>

ปริมาณการผลิตของอุตสาหกรรมปากกาลูกลื่นในประเทศไทย

เนื่องจากอุตสาหกรรมปากกาลูกลื่นในประเทศไทย เพิ่งจะเริ่มเกิดขึ้นในระยะเวลา ๗-๘ ปีนี้ ดังนั้นทางกองเศรษฐกิจอุตสาหกรรม สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม ได้ขอให้บริษัทผู้ผลิตปากกาลูกลื่นต่าง ๆ จัดส่งข้อมูลเกี่ยวกับปริมาณการผลิตและปริมาณการจำหน่าย ตามรายละเอียดภาคผนวก จ. ซึ่งเป็นประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ ๖ (พ.ศ. ๒๕๑๕) ให้แสดงรายงานปริมาณการผลิตและการจำหน่ายของโรงงาน ตามแบบฟอร์ม ร.ง. ๑๑

กิจการอุตสาหกรรมปากกาลูกลื่นได้เริ่มก่อตั้งขึ้นในประเทศไทยเป็นครั้งแรกในปี ๒๕๑๔ โดยมีผู้เริ่มกิจการอยู่เพียงบริษัทเดียว คือบริษัท ดี.ที.ซี. ดินดีสตรีย์ จำกัด และต่อมาภายหลังปรากฏว่ามีผู้ขอตั้งเป็นโรงงานอุตสาหกรรมมากขึ้น จนปี ๒๕๒๑ มีกิจการอุตสาหกรรมประเภทนี้ถึง ๔ แห่ง ซึ่งได้จดทะเบียนไว้ที่กระทรวงอุตสาหกรรมอย่างถูกต้อง ดังตารางที่ ๔.๕ แสดงปริมาณการผลิตของอุตสาหกรรมปากกาลูกลื่นในประเทศไทย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๔.๘

ปริมาณการผลิตของอุตสาหกรรมปากกาลูกลื่นในประเทศไทย

ประจำปี ๒๕๑๔ ถึงปี ๒๕๒๑

ปี	ปากกาลูกลื่น	หมายเหตุ
๒๕๑๔	๑,๔๗๓,๗๓๗	๑ บริษัท
๒๕๑๕	๗,๗๙๕,๘๗๖	๑ บริษัท
๒๕๑๖	๙,๘๖๐,๔๑๐	๑ บริษัท
๒๕๑๗	๒๔,๒๗๑,๗๙๗	๑ บริษัท
๒๕๑๘	๒๔,๗๐๙,๔๙๘	๒ บริษัท
๒๕๑๙	๔๐,๗๙๐,๗๖๓	๔ บริษัท
๒๕๒๐	๓๗,๔๕๕,๖๔๒	๔ บริษัท
๒๕๒๑	๕๐,๖๕๒,๘๘๔	๔ บริษัท
รวม	๑๙๗,๐๑๐,๖๐๗	

ที่มา : กองสถิติอุตสาหกรรม ฝ่ายสนเทศอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม

ตารางที่ ๔.๘ บริษัทที่เริ่มทำการผลิตปากกาลูกลื่นในปี พ.ศ. ๒๕๑๔ มีเพียง ๑ บริษัทเท่านั้น คือบริษัท ดี.ที.ซี.อินดัสตริย์ จำกัด ซึ่งมีปริมาณการผลิต ๑,๔๗๓,๗๓๗ ด้ามในปี ๒๕๑๔ ๗,๗๙๕,๘๗๖ ด้ามในปี ๒๕๑๕ ๙,๘๖๐,๔๑๐ ด้ามในปี ๒๕๑๖ จนถึง ๒๔,๒๗๑,๗๙๗ ด้ามในปี ๒๕๑๗ สำหรับปี ๒๕๑๘ มีผู้ผลิตเพิ่มขึ้นอีก ๑ ราย รวมเป็น ๒ ราย บริษัทชาญศิริวิสาหกิจ จำกัด เป็นบริษัทใหม่ที่เปิดดำเนินการในปี ๒๕๑๘ ปริมาณการผลิตทั้ง ๒ บริษัทเท่ากับ ๒๔,๗๐๙,๔๙๘ ด้ามสำหรับปี พ.ศ. ๒๕๑๘ ถึงปี ๒๕๒๒ นั้น บริษัทที่ดำเนินการประเภนี้มีเพิ่มขึ้นเป็น ๔ บริษัท คือ บริษัท ดี.ที.ซี.อินดัสตริย์ จำกัด บริษัทชาญศิริวิสาหกิจ จำกัด บริษัทอินดัสเทรียลซินดิเคท จำกัด และบริษัทไทยปากกาลูกลื่น จำกัด โดยมีปริมาณการผลิตเท่ากับ ๔๐,๗๙๐,๗๖๓ ด้ามในปี ๒๕๑๙ ๓๗,๔๕๕,๖๔๒ ด้ามในปี ๒๕๒๐ และ ๕๐,๖๕๒,๘๘๔ ด้ามในปี ๒๕๒๑ ตามลำดับ

ตามที่ได้กล่าวมาแล้วในตอนต้นของบทที่ ๑ ผู้เขียนได้เลือกปากกาถูกลิ้นตาม เหลือง
ของบริษัท บี.พี.พี. จำกัด มาเป็นตัวแทนการศึกษา เรื่องต้นทุนการผลิตและต้นทุนการจำหน่ายของ
ปากกาถูกลิ้น ทั้งนี้เนื่องมาจากว่าปริมาณการผลิตและปริมาณการจำหน่ายของปากกาถูกลิ้นชนิดนี้
มีเป็นจำนวนมาก และเป็นสินค้าที่รู้จักกันดีในตลาด เพื่อที่จะแสดงให้เห็นถึงความสำคัญของปากกา
ถูกลิ้นตาม เหลืองนี้ ผู้เขียนได้นำเอาตัวเลขปริมาณการผลิตปากกาถูกลิ้นทั้งหมดที่ผลิตได้ของบริษัทในแต่ละปี
เทียบเป็น ๑๐๐ ในช่อง (ก) และช่อง (ข) จะเป็นปริมาณการผลิตที่ผลิต เฉพาะแต่ปากกาถูกลิ้น
ตาม เหลืองเท่านั้น โดยจะเปรียบเทียบปริมาณการผลิตของปากกาถูกลิ้นทั้งหมดกับปากกาถูกลิ้น
ตาม เหลืองตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๑๔ ถึงตุลาคม ปี ๒๕๒๒ ซึ่งจะแสดงให้เห็นถึงปริมาณการผลิตของ
ปากกาถูกลิ้นมีเป็นจำนวนมากเมื่อเทียบกับปริมาณการผลิตของปากกาถูกลิ้นทั้งหมด ดังจะเห็นได้จาก
ตารางที่ ๔.๕ ดังต่อไปนี้คือ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๔.๔

การเปรียบเทียบปริมาณการผลิตปากกาถูกลิ้นทั้งหมดกับปากกาถูกลิ้นด้าม เหลือง

ของบริษัท ปี.พี.พี. จำกัด

ตั้งแต่ปี ๒๕๑๔ ถึงวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๒๒

เดือน	ปริมาณการผลิตปากกาถูกลิ้นทั้งหมดกับปากกาถูกลิ้นด้าม เหลืองของบริษัท เป็นเปอร์เซ็นต์									
	๒๕๑๔		๒๕๑๕		๒๕๒๐		๒๕๒๑		๒๕๒๒	
	(ก)	(ข)	(ก)	(ข)	(ก)	(ข)	(ก)	(ข)	(ก)	(ข)
มกราคม	๗.๑๖	๔.๑๐	๗.๗๖	๒.๙๓	๙.๑๗	๓.๗๓	๗.๑๖	๔.๐๗	๙.๕๓	๓.๐๑
กุมภาพันธ์	๗.๒๔	๔.๔๐	๘.๙๖	๕.๓๙	๙.๒๒	๕.๑๓	๖.๑๗	๒.๘๓	๑๐.๓๗	๕.๐๓
มีนาคม	๘.๑๙	๖.๒๗	๑๐.๓๐	๖.๒๓	๑๐.๐๙	๕.๐๖	๘.๓๐	๓.๐๒	๑๒.๗๑	๘.๑๒
เมษายน	๕.๗๖	๓.๗๕	๘.๔๓	๕.๘๔	๗.๕๕	๓.๘๒	๖.๐๑	๒.๗๗	๙.๔๗	๕.๘๒
พฤษภาคม	๘.๙๐	๔.๗๓	๙.๔๐	๖.๐๓	๑๐.๒๕	๗.๐๑	๙.๖๘	๕.๓๒	๙.๕๑	๔.๘๔
มิถุนายน	๑๐.๙๓	๖.๖๔	๑๑.๙๗	๗.๒๘	๗.๙๕	๒.๕๘	๑๐.๑๗	๔.๒๑	๑๐.๑๖	๔.๘๖
กรกฎาคม	๗.๔๐	๕.๔๘	๘.๐๗	๓.๙๑	๘.๒๑	๓.๙๘	๖.๘๘	๓.๒๐	๗.๙๐	๒.๒๒
สิงหาคม	๗.๘๖	๔.๗๐	๕.๔๐	๒.๖๒	๘.๒๔	๓.๑๘	๘.๒๙	๕.๘๑	๑๐.๙๑	๔.๙๖
กันยายน	๖.๘๕	๔.๒๒	๔.๙๐	๒.๓๖	๘.๕๔	๓.๕๘	๑๐.๕๑	๕.๕๖	๙.๖๙	๕.๔๕
ตุลาคม	๘.๙๐	๕.๐๗	๘.๙๙	๖.๕๖	๗.๑๙	๓.๗๑	๙.๗๖	๕.๓๘	๑๐.๕๖	๔.๖๑
พฤศจิกายน	๑๒.๔๓	๖.๕๖	๘.๐๔	๕.๙๒	๖.๕๕	๓.๕๐	๑๐.๓๑	๕.๔๕	-	-
ธันวาคม	๘.๒๘	๔.๖๐	๗.๗๘	๔.๓๕	๗.๑๔	๔.๑๗	๖.๗๖	๒.๘๘	-	-
รวม	๑๐๐	๖๐.๕๒	๑๐๐	๕๙.๔๒	๑๐๐	๔๙.๔๕	๑๐๐	๕๙.๕๐	๑๐๐	๕๘.๙๒

ที่มา : ปริมาณการผลิตของปากกาถูกลิ้นทั้งหมดกับปากกาถูกลิ้นด้าม เหลือง ตั้งแต่ปี ๒๕๑๔ ถึง

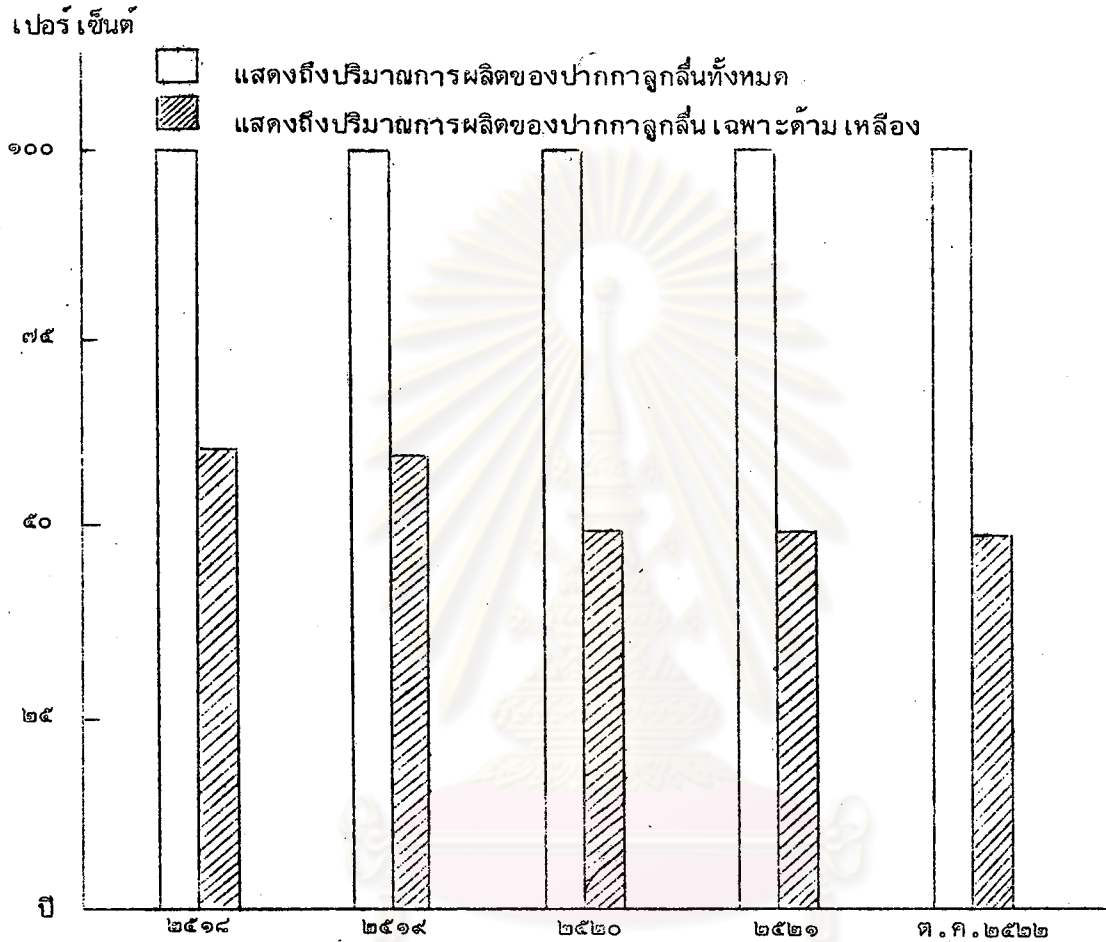
๓๑ ตุลาคม ๒๕๒๒ ของบริษัทผลิตปากกาถูกลิ้น บริษัท ปี.พี.พี. จำกัด

ตารางที่ ๔.๔ เป็นสถิติการผลิตปากกาลูกสีน้ตามเหลืองของบริษัท พี.พี.พี. จำกัด โดยการเปรียบเทียบอัตราการร้อยละของปากกาลูกสีน้เป็นรายเดือน เช่น เดือนมกราคม จำนวนปากกาลูกสีน้ทั้งหมดเป็นร้อยละ ๗.๑๕ ของปี ๒๕๑๔ จะเป็นของปากกาลูกสีน้ตามเหลืองแต่เพียงอย่างเดียวถึงร้อยละ ๔.๑๐ หรือประมาณ ๖๐.๕๒% ของปริมาณปากกาลูกสีน้ทั้งหมดในปี ๒๕๑๔ ซึ่งปากกาลูกสีน้ตามเหลืองเป็นผลิตภัณฑ์หลักของบริษัท สำหรับปี ๒๕๑๕ ปริมาณการผลิตของปากกาลูกสีน้ตามเหลืองเท่ากับ ๔๙.๔๒% ในปี ๒๕๒๐ ปริมาณการผลิตเท่ากับ ๔๙.๔๕% ในปี ๒๕๒๑ เท่ากับ ๔๙.๕๐% และในปี ๒๕๒๒ ตั้งแต่มกราคมถึงตุลาคม เท่ากับ ๔๘.๙๒% ซึ่งแนวโน้มของปากกาลูกสีน้ตามเหลือง ปริมาณผลิตจะลดลงบ้าง เนื่องจากมีคู่แข่งมากขึ้นในตลาด แต่ถึงอย่างไรก็ตาม บริษัทก็ยังคงถือเอาปากกาลูกสีน้ตามเหลือง เป็นผลิตภัณฑ์หลัก เนื่องจากปริมาณการจำหน่ายและความต้องการของตลาดยังต้องการและจำหน่ายได้เป็นจำนวนมาก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รูปที่ ๔.๑

กราฟแสดงปริมาณการผลิตปากกาลูกกลิ้งทั้งหมดกับปากกาลูกกลิ้งตาม เหลืองของบริษัท บีพีที จำกัด

รูปที่ ๔.๑ เป็นกราฟจากข้อมูลในตารางที่ ๔.๔

บัญชีแสดงปริมาณการผลิตและการจำหน่ายของอุตสาหกรรมปากกาลูกกลิ้ง

ปริมาณการผลิตและการจำหน่ายของอุตสาหกรรมปากกาลูกกลิ้งตามที่ปรากฏอยู่ในสถิติอุตสาหกรรมปากกาลูกกลิ้งของกระทรวงอุตสาหกรรมซึ่งได้รวบรวมไว้มี ๔ บริษัท คือ บริษัท ดี.ที.ซี. อินดัสตรีส์ จำกัด (D.T.C. Industries Ltd.) บริษัทชาญศิริวิสาหกิจ จำกัด (Chansiri Visahakij Ltd.) บริษัทอินดัสเตรียล ซินดิเคท จำกัด (Industrial Syndicate Ltd.) และบริษัทไทยปากกาลูกกลิ้ง จำกัด (Thai Ball Pen Industries Ltd.) จะปรากฏตามตารางที่ ๔.๑๐

ตารางที่ ๔.๑๐

ปริมาณการผลิตและปริมาณการจำหน่ายของอุตสาหกรรมปากกากลืน

ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๑๔ ถึง ปี พ.ศ. ๒๕๒๑

รหัส ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม
๓๕๐๔๑๑๘ ปากกากลืน

รหัสที่
๕๐

ปี	สินค้าคงเหลือ ต้นงวด	ปริมาณการผลิต	รวมปริมาณที่มี	จำหน่ายในประเทศ		ปริมาณส่งออก	รวมปริมาณ ที่จำหน่าย	สินค้าคงเหลือ ปลายงวด
				ใช้เอง	จำหน่าย			
๒๕๑๔	-	๑,๔๗๓,๗๓๗	๑,๔๗๓,๗๓๗	-	-	-	-	๑,๔๗๓,๗๓๗
๒๕๑๕	๑,๔๗๓,๗๓๗	๗,๗๕๕,๘๗๖	๙,๒๒๙,๖๑๓	-	๘,๑๑๒,๖๐๓	-	๘,๑๑๒,๖๐๓	๑,๑๕๗,๐๑๐
๒๕๑๖	๑,๑๕๗,๐๑๐	๙,๘๖๐,๔๑๐	๑๑,๐๑๗,๔๒๐	-	๑๑,๐๑๗,๔๒๐	-	๑๑,๐๑๗,๔๒๐	-
๒๕๑๗	-	๒๔,๒๗๑,๗๙๗	๒๔,๒๗๑,๗๙๗	-	๒๔,๒๗๑,๗๙๗	-	๒๔,๒๗๑,๗๙๗	-
๒๕๑๘	-	๒๔,๗๐๙,๔๙๘	๒๔,๗๐๙,๔๙๘	-	๒๔,๓๖๑,๘๘๒	-	๒๔,๓๖๑,๘๘๒	๓๔๗,๖๑๖
๒๕๑๙	๓๔๗,๖๑๖	๔๐,๗๙๐,๗๖๓	๔๑,๑๓๘,๓๗๙	๓๗๗,๖๕๓	๓๘,๐๐๙,๙๔๓	๗๒๐,๐๐๐	๓๙,๑๐๗,๕๙๖	๒,๐๓๐,๗๘๓
๒๕๒๐	๒,๐๓๐,๗๘๓	๓๗,๔๕๕,๖๕๒	๓๙,๔๘๖,๔๓๕	๑๖,๙๔๔	๓๗,๖๘๑,๗๙๑	๑๐๐,๐๐๐	๓๗,๗๘๘,๗๙๖	๑,๖๘๗,๖๙๙
๒๕๒๑	๑,๖๘๗,๖๙๙	๕๐,๖๕๒,๘๘๔	๕๒,๓๔๐,๕๘๓	-	๔๗,๑๐๐,๑๑๗	๒,๓๖๕,๘๒๘	๔๙,๔๖๕,๙๔๕	๒,๘๗๔,๖๓๘
รวม	๖,๖๙๖,๘๘๕	๑๙๗,๐๑๐,๖๐๗	๒๐๓,๗๐๗,๔๙๒	๓๙๔,๕๙๘	๑๙๐,๕๕๕,๕๕๓	๓,๑๘๕,๘๒๘	๑๙๔,๑๓๕,๙๖๙	๙,๕๗๑,๕๘๓

ที่มา : กองเศรษฐกิจอุตสาหกรรม ฝ่ายสนเทศอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม

ตารางนี้เป็นตารางที่สรุปปริมาณการผลิตและปริมาณการจำหน่ายของอุตสาหกรรมปากกาลูกกลิ้งในประเทศไทย ตั้งแต่ปีที่เริ่มดำเนินการ คือปี พ.ศ. ๒๕๑๔ ถึงปี พ.ศ. ๒๕๒๑ ในช่วง ๔ ปีแรก คือ พ.ศ. ๒๕๑๔ ถึง พ.ศ. ๒๕๑๗ มีบริษัท ดี.ที.ซี. อินดัสตรีส์ จำกัด เพียงบริษัทเดียวที่ประกอบการผลิต ส่วนปี พ.ศ. ๒๕๑๘ มีบริษัทชาลุมศิริวิสาหกิจ จำกัด เพิ่มขึ้นอีก สำหรับปี ๒๕๑๙-๒๕๒๑ เพิ่มอีก ๒ บริษัท คือบริษัทไทยปากกาลูกกลิ้ง จำกัด และบริษัทอินดัสเตรียลซินติเคท จำกัด โดยในปี ๒๕๑๔ บริษัทที่ผลิตปากกาลูกกลิ้ง คือบริษัท ดี.ที.ซี.อินดัสตรีส์ จำกัด ผลิตได้ ๑,๔๗๓,๗๓๗ ด้าม แต่ยังไม่ได้ทำการจำหน่าย ดังนั้นในปี ๒๕๑๔ ปริมาณการผลิตเท่ากับ ๗,๗๙๕,๘๗๖ ด้าม บวกกับสินค้าคงเหลือจำนวน ๑,๔๗๓,๗๓๗ ด้าม จึงมีปริมาณเท่ากับ ๙,๒๖๙,๖๑๓ ด้าม และบริษัทได้จำหน่ายปากกาลูกกลิ้ง โดยทางกระทรวงอุตสาหกรรมให้แสดง เป็นประเภทที่นำมาใช้เอง และจำหน่ายให้แก่ผู้บริโภค ซึ่งทางบริษัทจำหน่ายแก่ผู้บริโภคเท่ากับ ๘,๑๑๒,๖๐๓ ด้าม ปริมาณส่งออกยังไม่มี ฉะนั้นปริมาณการจำหน่ายจึงเท่ากับ ๘,๑๑๒,๖๐๓ และสินค้าคงเหลือในปี ๒๕๑๕ เท่ากับ ๑,๑๕๗,๐๑๐ ด้าม ตารางที่ ๔.๑๐ นี้จึงเป็นตารางแสดงถึงสินค้าคงเหลือต้นงวดบวกปริมาณการผลิตเป็นปริมาณที่มีเพื่อจำหน่าย หักด้วยปริมาณการจำหน่ายซึ่งมีทั้งการจำหน่ายภายในประเทศ และต่างประเทศ ส่วนที่เหลือเป็นสินค้าคงเหลือของปลายงวด ตามสถิติของอุตสาหกรรมซึ่งแสดงถึงปริมาณการผลิตและปริมาณการจำหน่ายของอุตสาหกรรมปากกาลูกกลิ้งในประเทศไทย ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๑๔ ถึงปี พ.ศ. ๒๕๒๑ เมื่อรวมกันแล้ว ปริมาณการผลิตเท่ากับ ๑๙๗,๐๑๐,๖๐๗ ด้าม ปริมาณจำหน่ายในประเทศ ๑๙๐,๕๕๕,๕๔๓ ด้าม ปริมาณที่ใช้เอง ๓๙๔,๕๙๘ ด้าม ปริมาณส่งออกนอกเท่ากับ ๓,๑๘๕,๘๒๘ ด้าม และคงเหลือ ๒,๘๗๔,๖๓๘ ด้าม

บัญชีแสดงปริมาณการผลิตและการจำหน่ายของอุตสาหกรรมปากกาลูกกลิ้งนี้ผู้ผลิตจะต้องแจ้งและส่งข้อมูลเกี่ยวกับปริมาณการผลิตและปริมาณการจำหน่ายของผู้ผลิตแต่ละรายแก่กองเศรษฐกิจอุตสาหกรรมเป็นรายเดือน ทั้งนี้เพื่อที่จะทราบถึงความสามารถในการผลิตและการจำหน่ายของผู้ผลิตแต่ละรายว่าทำได้มากน้อยเพียงใด ในขณะที่เดียวกันก็สามารถที่จะทราบ ณ เดือนใดเดือนหนึ่ง ปริมาณการผลิต ปริมาณการจำหน่าย มีจำนวนเท่าใด โดยดูจากตารางสถิติที่แสดงให้เห็นเป็นรายเดือนได้ดังเช่นในตารางที่ ๔.๑๑ และ ๔.๑๒

ตารางที่ ๔.๑๑

แสดงปริมาณการผลิตและปริมาณการจำหน่ายของอุตสาหกรรมปากกาลูกลื่น

ประจำเดือนมกราคม-ธันวาคม ๒๕๒๐

รหัส ๓๙๐๙๑๑๙ ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ปากกาลูกลื่น รหัสที่ ๕๐

เดือน ปี	สินค้าคงเหลือ ต้นงวด	ปริมาณการผลิต	รวมปริมาณที่มี	จำหน่ายในประเทศ		ปริมาณส่งออก	รวมปริมาณ ที่จำหน่าย	สินค้าคงเหลือ ปลายงวด
				ใช้เอง	จำหน่าย			
มกราคม	๒,๐๓๐,๗๘๓	๔,๓๒๘,๔๒๐	๖,๓๕๘,๒๐๓	๔,๔๗๑	๔,๔๐๑,๖๗๑	-	๔,๔๐๗,๑๔๒	๑,๙๕๒,๐๖๑
กุมภาพันธ์	๑,๙๕๒,๐๖๑	๓,๑๒๕,๐๙๗	๕,๐๗๗,๑๕๘	๓,๑๕๔	๒,๙๐๑,๖๕๐	-	๒,๙๐๔,๘๐๔	๒,๑๗๒,๓๕๔
มีนาคม	๒,๑๗๒,๓๕๔	๓,๒๘๒,๑๗๕	๕,๔๕๔,๕๒๙	๘๘๗	๓,๓๓๒,๑๑๑	๑๐๐,๐๐๐	๓,๔๓๒,๑๙๘	๒,๐๒๑,๕๓๑
เมษายน	๒,๐๒๑,๕๓๑	๓,๐๘๑,๗๖๔	๕,๑๐๓,๒๙๕	๔,๙๗๙	๓,๒๖๒,๖๐๐	-	๓,๒๖๗,๕๗๙	๑,๘๓๕,๗๑๖
พฤษภาคม	๑,๘๓๕,๗๑๖	๓,๖๖๙,๗๔๐	๕,๕๐๔,๔๕๖	๑๒๐	๓,๕๖๔,๘๖๖	-	๓,๕๖๔,๙๘๖	๑,๙๔๐,๔๗๐
มิถุนายน	๑,๙๔๐,๔๗๐	๒,๘๑๕,๔๐๑	๔,๗๕๕,๘๗๑	๕๒	๓,๑๒๔,๒๓๖	-	๓,๑๒๔,๒๘๘	๑,๖๓๑,๕๘๓
กรกฎาคม	๑,๖๓๑,๕๘๓	๓,๒๘๐,๖๑๘	๔,๙๑๒,๒๐๑	๙๖๗	๒,๘๘๑,๗๒๓	-	๒,๘๘๒,๖๙๐	๒,๐๒๙,๕๑๑
สิงหาคม	๒,๐๒๙,๕๑๑	๓,๐๔๘,๙๙๕	๕,๐๗๘,๕๐๖	๗๓๘	๒,๗๕๙,๑๕๐	-	๒,๗๕๙,๘๘๘	๒,๓๑๘,๖๑๘
กันยายน	๒,๓๑๘,๖๑๘	๒,๙๙๕,๖๕๕	๕,๓๑๔,๒๗๓	๕๐๗	๓,๑๘๒,๙๖๔	-	๓,๑๘๓,๔๗๑	๒,๑๓๐,๘๐๒
ตุลาคม	๒,๑๓๐,๘๐๒	๒,๔๗๘,๘๖๔	๔,๖๐๙,๖๖๖	-	๒,๕๗๗,๗๐๔	-	๒,๕๗๗,๗๐๔	๒,๐๓๑,๙๖๒
พฤศจิกายน	๒,๐๓๑,๙๖๒	๒,๒๙๐,๙๙๘	๔,๓๒๒,๙๖๐	๗๐	๒,๓๓๘,๕๓๗	-	๒,๓๓๘,๖๐๗	๑,๙๘๔,๓๕๓
ธันวาคม	๑,๙๘๔,๓๕๓	๓,๐๕๗,๙๑๕	๕,๐๔๒,๒๖๘	-	๓,๓๕๔,๕๖๙	-	๓,๓๕๔,๕๖๙	๑,๖๘๗,๖๘๙
๒๕๒๐	๒,๐๓๐,๗๘๓	๓๗,๔๕๕,๖๕๒	๓๙,๔๘๖,๔๒๕	๑๖,๙๔๕	๓๗,๖๘๑,๗๘๑	๑๐๐,๐๐๐	๓๗,๗๘๘,๗๒๖	๑,๖๘๗,๖๘๙

ที่มา : กองเศรษฐกิจอุตสาหกรรม ฝ่ายสนเทศอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม

ตารางที่ ๔.๑๒

แสดงปริมาณการผลิตและปริมาณการจำหน่ายของอุตสาหกรรมปากกาลูกลื่น

ประจำเดือนมกราคม-ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๒๑

รหัส ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม
๓๙๐๙๑๑๙ ปากกาลูกลื่น

รหัสที่
๕๐

เดือน ปี	สินค้าคงเหลือ ต้นงวด	ปริมาณการผลิต	รวมปริมาณที่มี	จำหน่ายในประเทศ		ปริมาณส่งออก	รวมปริมาณ ที่จำหน่าย	สินค้าคงเหลือ ปลายงวด
				ใช้เอง	จำหน่าย			
มกราคม	๑,๖๘๗,๖๙๙	๓,๔๑๑,๑๓๙	๕,๐๙๘,๘๓๘	-	๓,๑๓๒,๔๕๕	๒๗๐,๐๐๐	๓,๔๐๒,๔๕๕	๑,๖๙๖,๓๘๙
กุมภาพันธ์	๑,๖๙๖,๓๘๙	๒,๘๓๐,๐๗๙	๔,๕๒๖,๔๕๘	-	๒,๖๙๙,๘๖๗	-	๒,๖๙๙,๘๖๗	๑,๘๒๖,๕๙๑
มีนาคม	๑,๘๒๖,๕๙๑	๓,๘๗๗,๘๘๗	๕,๗๐๔,๔๗๘	-	๓,๖๑๕,๔๑๗	๕๕๕,๕๐๐	๔,๐๕๙,๙๑๗	๑,๖๕๕,๕๖๑
เมษายน	๑,๖๕๕,๕๖๑	๓,๕๙๐,๑๑๑	๕,๒๓๕,๖๗๒	-	๓,๖๗๙,๐๑๓	๗๒๐,๐๐๐	๓,๗๕๑,๐๑๓	๑,๕๘๓,๖๕๙
พฤษภาคม	๑,๕๘๓,๖๕๙	๕,๒๒๙,๕๕๐	๖,๘๑๓,๒๐๙	-	๕,๖๕๖,๗๖๖	๕๓๕,๐๐๐	๕,๐๙๑,๗๖๖	๑,๖๓๑,๓๗๓
มิถุนายน	๑,๖๓๑,๓๗๓	๔,๙๓๐,๘๘๖	๖,๕๖๒,๒๕๙	-	๕,๕๘๖,๖๒๙	๕๓,๓๒๘	๕,๖๓๙,๙๕๗	๑,๙๒๒,๓๐๒
กรกฎาคม	๑,๙๒๒,๓๐๒	๓,๓๕๒,๙๑๒	๕,๒๗๕,๒๑๔	-	๓,๑๘๑,๑๗๒	๗๒๐,๐๐๐	๓,๒๕๓,๑๗๒	๒,๐๒๒,๐๕๒
สิงหาคม	๒,๐๒๒,๐๕๒	๔,๐๐๐,๓๓๙	๖,๐๒๒,๓๘๑	-	๓,๙๙๕,๙๐๙	๒๙๐,๐๐๐	๔,๒๘๕,๘๐๙	๑,๗๖๖,๕๗๒
กันยายน	๑,๗๖๖,๕๗๒	๔,๘๙๕,๘๐๗	๖,๖๖๑,๓๗๙	-	๔,๖๖๕,๕๓๐	๓๘,๕๐๐	๔,๗๐๓,๙๖๐	๑,๙๒๗,๓๕๙
ตุลาคม	๑,๙๒๗,๓๕๙	๔,๙๘๕,๒๘๓	๖,๙๑๒,๖๔๒	-	๕,๓๕๗,๓๐๕	-	๕,๓๕๗,๓๐๕	๒,๕๕๕,๓๒๘
พฤศจิกายน	๒,๕๕๕,๓๒๘	๕,๒๗๙,๓๑๓	๗,๘๓๔,๖๔๑	-	๕,๖๓๕,๖๐๐	๕๕๐,๖๐๐	๕,๑๘๖,๒๐๐	๒,๖๕๘,๕๕๑
ธันวาคม	๒,๖๕๘,๕๕๑	๕,๒๗๐,๖๘๓	๖,๙๒๙,๒๓๔	-	๓,๙๗๓,๗๓๒	๑๕๐,๐๐๐	๔,๑๑๓,๗๓๒	๒,๘๐๕,๓๕๒
รวม	๑,๖๘๗,๖๙๙	๕๐,๖๕๒,๘๘๕	๕๒,๓๔๐,๕๘๓	-	๕๗,๑๖๙,๓๖๗	๒,๓๖๕,๘๒๘	๕๙,๕๓๕,๑๙๕	๒,๘๐๕,๓๕๒

ที่มา : กองเศรษฐกิจอุตสาหกรรม ฝ่ายสนเทศอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม

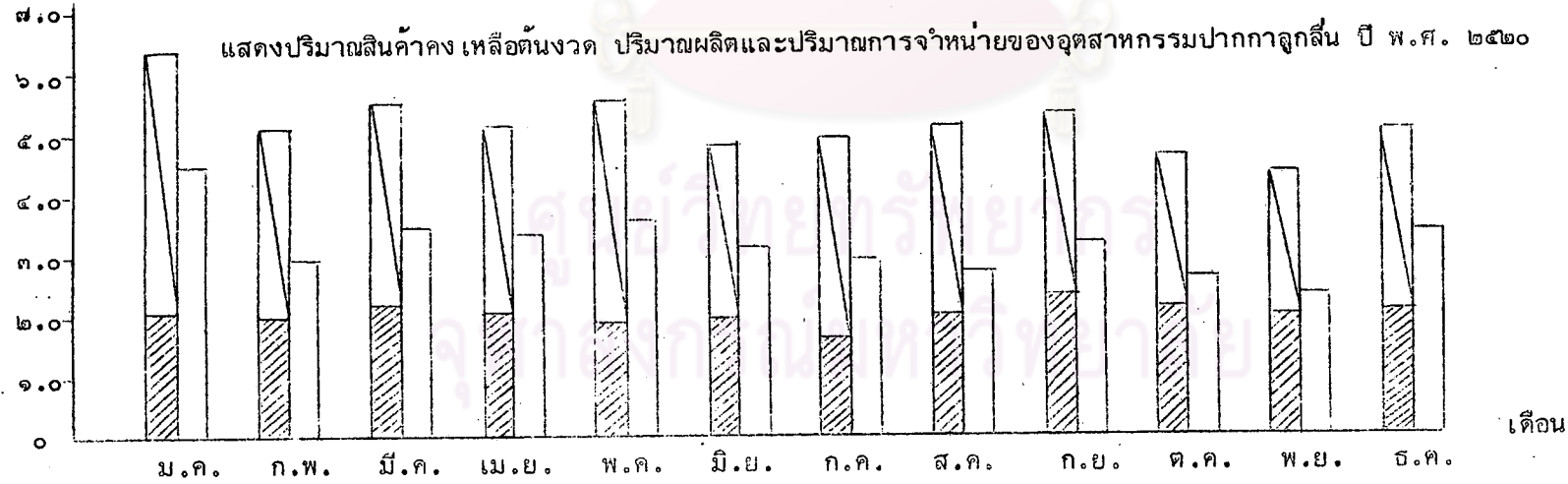
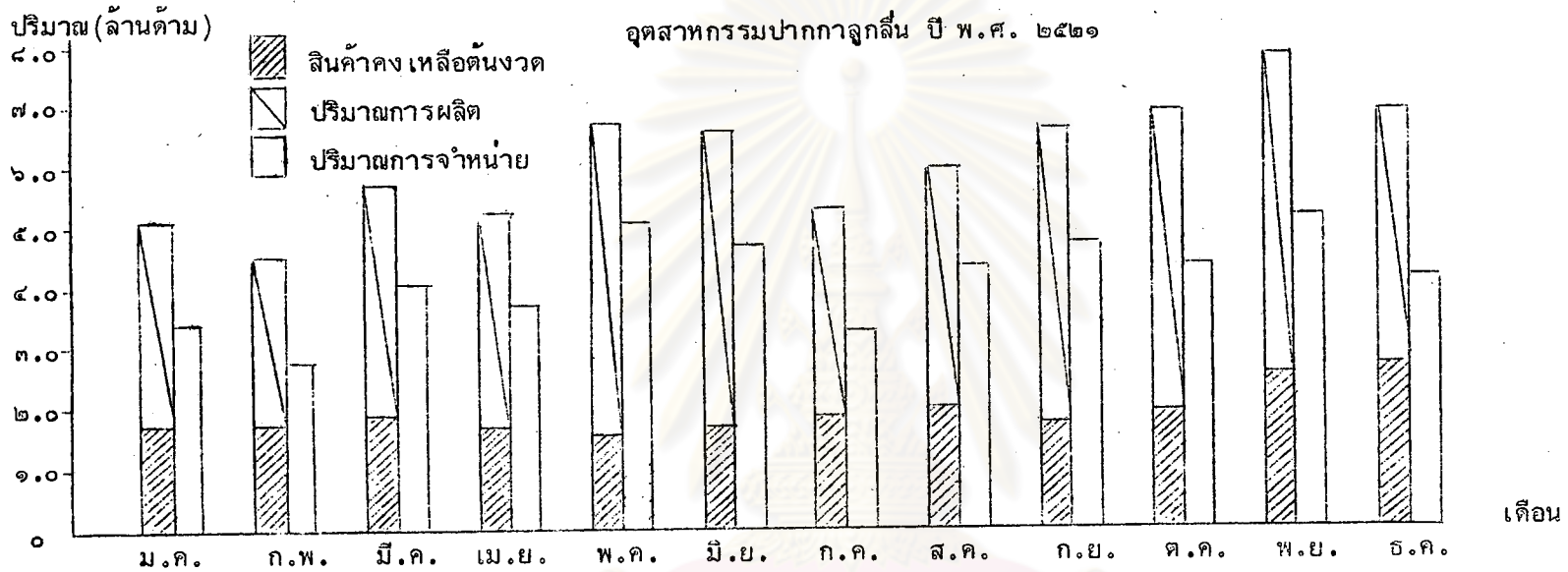
เมื่อนำเอาตัวเลขจากตารางที่ ๔.๑๑ และ ๔.๑๒ มาแสดงเป็นรูปภาพ เพื่อที่จะ
เปรียบเทียบสินค้าคงเหลือ ปริมาณการผลิต ปริมาณการจำหน่าย ของปี พ.ศ. ๒๕๒๐ และปี พ.ศ.
๒๕๒๑ เป็นรายเดือน จะได้รูปที่ ๔.๒ ส่วนรูปที่ ๔.๓ นั้นเป็นการเปรียบเทียบปริมาณการผลิต
และปริมาณการจำหน่ายของอุตสาหกรรมปากกากลูกลิ้นในปี พ.ศ. ๒๕๒๐ และปี พ.ศ. ๒๕๒๑ เป็น
รายเดือน ได้ดังต่อไปนี้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รูปที่ ๔.๒

แสดงปริมาณสินค้าคงเหลือต้นงวด ปริมาณผลิตและปริมาณการจำหน่ายของ

รูปที่ ๔.๓

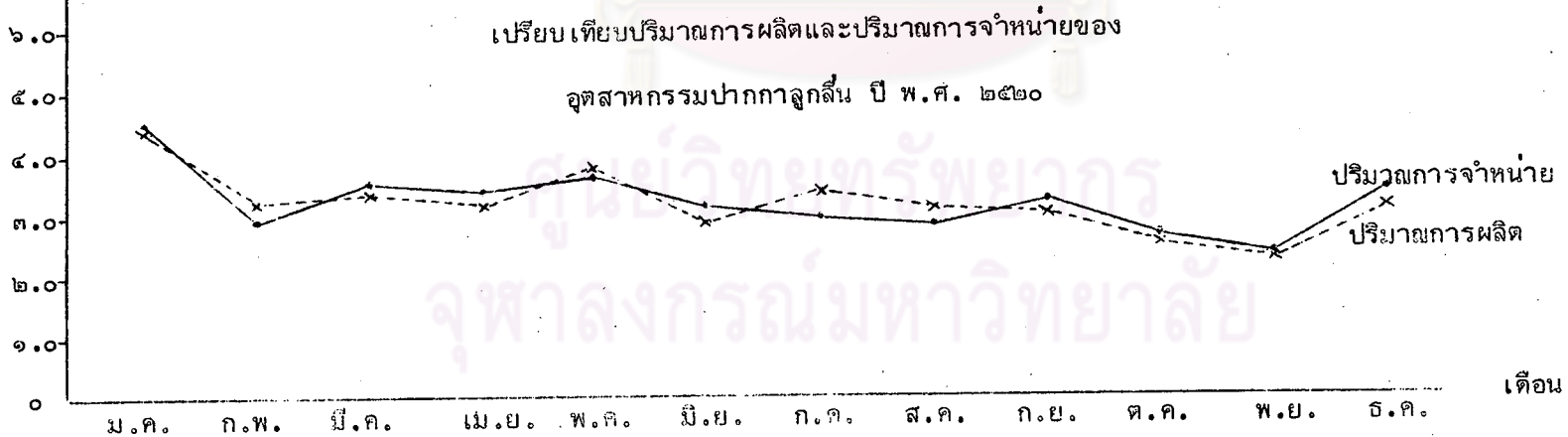
เปรียบเทียบปริมาณการผลิตและปริมาณการจำหน่ายของ

อุตสาหกรรมปากกาลูกลื่น ปี พ.ศ. ๒๕๒๑

เปรียบเทียบปริมาณการผลิตและปริมาณการจำหน่ายของ

อุตสาหกรรมปากกาลูกลื่น ปี พ.ศ. ๒๕๒๐

ปัญหาและอุปสรรคที่มีต่อการผลิตของอุตสาหกรรมปศุสัตว์

การผลิตสินค้าของอุตสาหกรรม เกือบทุกแห่งนั้นมักจะประสบปัญหาทางด้านบุคคล สภาพ การบริหารงาน ภาวะการณ์ต่าง ๆ ตามสภาพสิ่งแวดล้อม เช่น การนัดหยุดงานของคนงาน ชาวผู้บริหารงาน หรือประสบปัญหาการขาดแคลนน้ำมัน และแนวโน้มของราคาน้ำมันมีแต่จะสูงขึ้น นอกจากนี้แล้วธุรกิจยังต้องเผชิญกับอุปสรรคที่เกิดขึ้นจากการดำเนินงาน อาทิเช่น เครื่องจักรชำรุด ข้อง จนไม่สามารถที่จะดำเนินงานการผลิตได้ ซึ่งจะทำให้ธุรกิจได้รับความเสียหายจากการที่เครื่องจักร หยุดไม่ทำงาน ลักษณะปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นกับอุตสาหกรรมแต่ละประเภทจะแตกต่างกัน ทั้งนี้ก็ขึ้นอยู่กับลักษณะของอุตสาหกรรมนั้น ๆ เช่น การผลิตของอุตสาหกรรมอาหารสัตว์ มักจะพบ ปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับวัตถุดิบ เนื่องจากว่าวัตถุดิบอันได้แก่ ข้าว ข้าวโพด ข้าวฟ่าง ถั่วเหลือง กากถั่วเหลือง เกษตรกรจะมีผลผลิตที่ดีจากวัตถุดิบเหล่านี้ก็ต่อเมื่อฝนตกถูกต้องตามฤดูกาล ทำให้ ราคาต้นทุนวัตถุดิบไม่สูงเกินไป และมีเพียงพอกับความต้องการของตลาด แต่ถ้าปีใดฝนแล้งก็จะเกิด ปัญหาทางด้านผลผลิตที่ได้ไม่เพียงพอกับความต้องการทางด้านการตลาด ราคาวัตถุดิบสูง ปัญหานี้ จะเป็นปัญหาของเกษตรกร ประชาชน และอุตสาหกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง อันได้แก่ อุตสาหกรรม อาหารสัตว์ เป็นต้น ในทำนองเดียวกัน การผลิตของอุตสาหกรรมปศุสัตว์ก็มักจะมีปัญหาและ อุปสรรคต่าง ๆ ซึ่งพอที่จะกล่าวได้ดังนี้คือ

- ก. ปัญหาในระดับคนงาน
- ข. ปัญหาในระดับหัวหน้างาน
- ค. ปัญหาในระดับบริหาร
- ง. ปัญหาการแข่งขันในอุตสาหกรรมปศุสัตว์
- จ. ปัญหาและอุปสรรคในการควบคุมภายในและการลดต้นทุนการผลิต
- ฉ. ปัญหาและอุปสรรคในการดูแลรักษาเครื่องจักร

ก. ปัญหาในระดับคนงาน อุตสาหกรรมปศุสัตว์จะประสบผลสำเร็จด้วยดีนั้น ย่อมต้องอาศัยการควบคุมอย่างเหมาะสมในด้านต้นทุนของวัตถุดิบ ค่าแรง และค่าใช้จ่ายโรงงาน ต่าง ๆ การร่วมมือร่วมใจของคนงานเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งต่อคุณภาพของการผลิตปศุสัตว์ เนื่องจากอุตสาหกรรมประเภทนี้ยังมีความต้องการใช้แรงงานคนในการประกอบปศุสัตว์

ตามที่ได้กล่าวมาแล้วในบทที่ ๓ ฉะนั้น การจ้างคนงานมาทำงานในอุตสาหกรรมปากกาถูกลิ้น จึงมีมาก และเมื่อคนงานมีมากขึ้นแล้ว คนงานจะมีความพอใจและสามารถทำงานได้ดีก็ต่อเมื่อ คนงานได้รับผลตอบแทนจากการทำงานอย่างน้อยที่สุดก็เท่า ๆ กับที่คนงานได้ตั้งความหวังไว้ อย่างไรก็ตาม ความต้องการของคนงานซึ่งมีรายได้ต่ำย่อมไม่มีที่สิ้นสุด เนื่องจากการเปลี่ยนแปลง ในสภาวะทาง เศรษฐกิจที่เกิดขึ้นตลอดมา จนทำให้เกิดปัญหาขึ้นระหว่างอุตสาหกรรมปากกาถูกลิ้น กับคนงาน ปัญหาส่วนใหญ่แล้วมักจะได้แก่ ปัญหาที่ว่าควรจะให้จ่ายเงินเดือนหรือค่าจ้างมากน้อยเพียงใด จึงจะถือว่า เหมาะสมกับงานที่คนงานแต่ละคนทำ ปัญหาความมั่นคงในการทำงานขึ้น เนื่องจาก ลักษณะของ อุตสาหกรรม ที่ทำให้ต้องลดจำนวนคนงานลง ปัญหาความแตกต่างระหว่างคนงานใน โรงงานกับเจ้าหน้าที่ในสำนักงาน เกิดการแบ่งชั้นขึ้นมาในที่ทำงาน และปัญหาเกี่ยวกับขวัญของ คนงาน ปัญหาเหล่านี้ก็กิจการอุตสาหกรรมปากกาถูกลิ้นควรจะให้แผนกบุคคลอธิบายและชี้แจง เหตุผล ต่าง ๆ ให้คนงานเข้าใจ และควรที่จะมีการแก้ไขปรับปรุงในอัตราค่าจ้างแรงงานให้เป็นที่ เหมาะสมสำหรับคนงาน ตลอดจนให้คนงานเกิดความมั่นใจและความสบายใจว่ากิจการอุตสาหกรรม ปากกาถูกลิ้นไม่มีนโยบายในการปลดคนงาน

ข. ปัญหาในระดับหัวหน้างาน สำหรับตำแหน่งหัวหน้าคนงานจะมีมากหรือน้อยเพียงใด ก็ขึ้นอยู่กับขนาดและประเภทของอุตสาหกรรมนั้น งานและหน้าที่หลักของหัวหน้าคนงานหรืองานด้าน เทคนิคและงานทางด้านมนุษยสัมพันธ์ หัวหน้าคนงานมีหน้าที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการทำงานของ เครื่องจักร วัสดุดิบ งานระหว่างทำ และสภาวะแวดล้อมในการทำงาน อีกทั้งจะต้องดูแลให้งาน ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผล หรืออาจจะกล่าวได้ว่า หัวหน้าคนงานมีหน้าที่ รับผิดชอบในการควบคุมต้นทุนของผลผลิตในฝ่ายของตนไม่ให้ เกิดการสูญเสียมากโดยไม่จำเป็น ถือได้ว่าเป็นปัญหาในด้านต้นทุนวัสดุดิบ ส่วนปัญหาทางด้านต้นทุนค่าแรง หัวหน้าคนงานจะควบคุม ดูแลได้ตมามากน้อยเพียงใด ก็ขึ้นอยู่กับประสิทธิภาพของคนงาน การให้ความเต็มใจร่วมมือของ คนงาน ทั้งนี้ เนื่องจากว่าหัวหน้าคนงานมีบทบาทสำคัญในการรักษาสัมพันธภาพกับคนงาน โดยทำ หน้าที่แทนฝ่ายบริหารในการติดต่อกับคนงาน เนื่องจากหัวหน้าคนงานมีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิด กับคนงานเป็นประจำอยู่แล้ว หัวหน้าคนงานจึงมีความ เข้าใจต่อทัศนคติและปัญหาของคนงานดีกว่า ฝ่ายบริหาร อาจกล่าวได้ว่า หากขาดการสนับสนุนของหัวหน้าคนงานแล้ว อุตสาหกรรมปากกาถูกลิ้น

ไม่อาจจะได้รับความร่วมมือจากคนงานได้เต็มที่ ดังนั้นปัญหาในระดับหัวหน้าคนงานพอที่จะสรุปได้ว่า เป็นปัญหาของการขาดการฝึกอบรมหัวหน้าคนงานให้เข้าใจถึงหน้าที่และความรับผิดชอบที่มีต่ออุตสาหกรรม ปากกาลูกสั้น

ค. ปัญหาในระดับบริหาร หน้าที่อันสำคัญยิ่งของผู้บริหารอุตสาหกรรมปากกาลูกสั้นก็คือ การประสานงานของคนงานในฝ่าย แผนก หรือทั่วทั้งบริษัท ให้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน เพื่อบรรลุผล สำเร็จตามวัตถุประสงค์ร่วมกัน หน้าที่ของผู้บริหารประกอบด้วย หน้าที่ที่เกี่ยวข้องทางด้านเทคนิค การผลิตหรือกิจกรรมอื่น ๆ หน้าที่ที่ติดต่อกับคนงาน โดยทำหน้าที่เป็นผู้นำและจูงใจ เพื่อให้ งานสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี และพยายามให้บริษัทประสบผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ด้วยการรักษาความ สัมพันธ์อันดีระหว่างลูกค้า ผู้ขาย ธนาคาร และสถาบันอื่น ๆ ในระบบเศรษฐกิจ การบริหารทั่ว ๆ ไป ผู้บริหารควรจะทำกรวางแผนการจัดองค์การ การบังคับบัญชา การประสานงาน และการควบคุม การพบปะสนทนากับบุคคลต่าง ๆ เช่น สมาชิกของคณะกรรมการ ผู้ถือหุ้น หัวหน้าฝ่ายต่าง ๆ และ บุคคลภายนอกบริษัท เช่น ทนายความ นายธนาคาร ที่ปรึกษาทางการบริหาร และพนักงานเจ้าหน้าที่ ของราชการ หรือแม้กระทั่งการติดต่อโดยตรงกับพนักงานประจำ เครื่องจักร และช่างเทคนิคบ้าง เป็น บางครั้ง ก็จะช่วยให้ผู้บริหารสามารถตัดสินใจปัญหาต่าง ๆ ที่ตนได้ประสบมา เช่น ปัญหาเกี่ยวกับ ต้นทุนการผลิตเพิ่ม การกำหนดราคาจำหน่าย เพื่อให้สามารถแข่งขันกับคู่แข่งกันได้ การซื้อ เครื่องจักรใหม่ ทดแทนของเก่า การที่ผู้บริหารสูงสุดจะดำเนินงานในหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพก็ต่อเมื่อได้มอบหมาย งานที่เกี่ยวกับรายละเอียดปลีกย่อยต่าง ๆ ให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาปฏิบัติแทน ซึ่งหากไม่มีการมอบหมาย อำนาจหน้าที่กันแล้ว จะเกิดปัญหาว่าผู้บริหารจะต้องทำงานหนัก และจะทำให้เกิดการล่าช้าในการ ปฏิบัติงาน ฉะนั้น อาจกล่าวได้ว่า ปัญหาในระดับบริหารงาน คือปัญหาของการขาดการสนทนา กับบุคคลอื่น ปัญหาขาดการมอบหมายหน้าที่การปฏิบัติงาน และปัญหาของการขาดการเตรียมพร้อม เพื่อปฏิบัติงาน

ง. ปัญหาการแข่งขันกันในอุตสาหกรรมปากกาลูกสั้น การแข่งขันของอุตสาหกรรมปากกา ลูกสั้นมีลักษณะเป็นตลาดการแข่งขันน้อยราย (Oligopolistic Competitive Market) การ แข่งขันแบบนี้ย่อมมีผลกระทบกระเทือนต่อระบบธุรกิจปากกาลูกสั้นทั้งในแง่ดีและแง่ไม่ดี ในแง่ดีนั้น

ได้แก่การแข่งขันในด้านคุณภาพปากกาลูกกลิ้ง ผู้ผลิตพยายามปรับปรุงประสิทธิภาพในการผลิต ก่อให้เกิดการพัฒนาแก่กิจการปากกาลูกกลิ้งในประเทศไทยเป็นอย่างมาก ขณะเดียวกัน ผู้ผลิตรายใหญ่จะสามารถลดต้นทุนการผลิตลงได้ อันเนื่องจากการนำเอาเทคนิคและวิธีการผลิตใหม่ ๆ มาใช้ได้มากขึ้น สำหรับในแง่ไม่ดีที่อาจเกิดขึ้นคือ ผู้ผลิตรายเล็ก ๆ ที่มีเงินทุนน้อยและมีเครื่องจักรที่ล้าสมัย จะไม่สามารถแข่งขันกับผู้ผลิตรายใหญ่ได้

ด้วยสาเหตุจากการพยายามที่จะให้การผลิตมีต้นทุนที่ลดลง ผู้แข่งขันรายใหญ่บางรายถึงกับลงทุนซื้อเครื่องจักรใหม่ ๆ เพื่อทำการผลิตส่วนประกอบต่าง ๆ ของปากกาลูกกลิ้งทุกอย่างแม้กระทั่งหัวลูกกลิ้ง ซึ่งผู้ผลิตส่วนใหญ่สั่งเข้ามาจากต่างประเทศ และปรากฏผลแล้วว่า ผู้ผลิตรายใหญ่คือบริษัทฮินเตอร์ เนชั่นแนล เทคโนโลยี เอเยนต์ซีส์ จำกัด ก็ประสบผลสำเร็จในการผลิตส่วนประกอบของปากกาลูกกลิ้งทุกอย่าง และได้เริ่มดำเนินการแล้วตั้งแต่วันที่ ๓๐ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๓ โดยได้รับการส่งเสริมจากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน กระทรวงอุตสาหกรรม

จ. ปัญหาและอุปสรรคในการควบคุมภายในและการลดต้นทุนการผลิต การผลิตปากกา ลูกกลิ้งต้องผลิตอย่างมีประสิทธิภาพและมีคุณภาพดี ซึ่งโดยทั่วไปแล้วควรจะมีการควบคุมที่ดี ทั้งนี้ เพราะการควบคุมภายในจะช่วยให้กิจการมั่นใจได้ว่ากิจการได้มีการดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพ โดยได้ดำเนินงานไปตามเป้าหมาย ช่วยให้กิจการมีการประสานงานที่ดี ทำให้เกิดผลเสียหายน้อยที่สุดในระหว่างการผลิต แต่บางครั้งการปฏิบัติหน้าที่หนึ่ง ๆ เป็นเวลานานทำให้คนงานเกิดความ รู้สึกเบื่อหน่าย และมองข้ามความสำคัญของการควบคุมภายใน จึงละเลยขั้นตอนการปฏิบัติงานจน ก่อให้เกิดความเสียหายในการปฏิบัติงานได้ เช่น ในการผลิตปากกา ลูกกลิ้งนั้น อุตสาหกรรมปากกา ลูกกลิ้งจะใช้วิธีการควบคุมภายใน เกี่ยวกับการ เบิกวัตถุดิบ งานระหว่างทำ แบบ Two-Bin System ซึ่งเป็นระบบของการควบคุมสินค้าคงคลัง โดยจะแบ่งโกดังออกเป็นโกดังใหญ่และโกดังย่อย ขั้นตอน ของการ เบิกวัตถุดิบมีลักษณะดังนี้คือ วัตถุดิบที่เบิกใช้ในการผลิตจะเบี่ยงจากโกดังใหญ่ โดยสมมติว่า เบิกเม็ดพลาสติกจากโกดังใหญ่มา ๑,๐๐๐ กิโลกรัม ทางโกดังใหญ่ก็จะตัดวัตถุดิบของ เม็ดพลาสติกนั้น ๑,๐๐๐ กิโลกรัม ออกจากบัญชีคุมสินค้าวัตถุดิบ เม็ดพลาสติกที่เบี่ยงมานี้จะมาไว้ที่โกดังย่อยซึ่งสะดวก ต่อการ เบิกใช้ในการผลิต ทางโกดังย่อยก็จะลงบันทึกบัญชีคุมสินค้าไว้ เพื่อการผลิตว่าได้รับมา ๑,๐๐๐ กิโลกรัม วัตถุดิบที่เบิกใช้ในการผลิตจะเบี่ยงจากโกดังย่อยทุกวัน เมื่อเบิกวัตถุดิบใช้แต่ละครั้ง

ทางโกดังย่อยก็จะตัดยอดออก อาทิเช่น วันที่ ๑ เบิกใช้ ๑๐๐ กิโลกรัม ทางโกดังย่อยก็จะเหลือเพียง ๙๐๐ กิโลกรัม การเบิกใช้วัตถุดิบในแต่ละวัน หัวหน้าคนงานจะต้องทำรายงานการผลิตตั้งแต่เบิกวัตถุดิบมาใช้ และใช้วัตถุดิบไปเท่าใด คงเหลือเท่าใด ไว้ในรายงานการผลิต การเบิกวัตถุดิบใช้ในการผลิตจากโกดังย่อยจะกระทำตามลักษณะที่กล่าวมาจนกว่าวัตถุดิบในโกดังย่อยใกล้จะหมดก็จะเบิกวัตถุดิบจากโกดังใหญ่อีก การเข้าและออกของวัตถุดิบที่เบิกใช้ในการผลิตสามารถจะตรวจสอบดูได้จากบัญชีสินค้าของโกดังใหญ่ คือวัตถุดิบออกจากโกดังใหญ่เท่าใดก็จะไปเข้าเป็นวัตถุดิบของโกดังย่อยเท่านั้น การเบิกวัตถุดิบใช้ในการผลิตจะเบิกจากโกดังย่อยในแต่ละวัน ซึ่งสามารถจะตรวจสอบการใช้วัตถุดิบในแต่ละวันได้จากรายงานการผลิตของบริษัทได้ โดยวัตถุดิบที่ถูกเบิกออกจากโกดังย่อยเท่าใด จะปรากฏในรายงานการผลิตแต่ละวันว่าใช้ไปเท่าใด คงเหลือเท่าใด ที่เหลือเป็นงานระหว่างทำที่จะนำไปเก็บไว้สำหรับผลิตในวันต่อไป

ในบางครั้งคนงานหรือหัวหน้าผู้คุมอาจจะหลงลืมหรือไม่เห็นความสำคัญของการจดตัวเลขไว้ในรายงานการผลิต เช่น เบิกเม็ดพลาสติกมา ๕๐ ก.ก. สี ๕ ก.ก. รวมเป็น ๕๕ กิโลกรัม เวลาเข้าเครื่องจักร เพื่อทำด้ามปากกา จำนวนของส่วนประกอบปากกาถูกสิ้นคือตัวด้ามปากกาควรจะได้ ๕๐ กิโลกรัม และผลพลอยได้ของด้ามปากกาควรจะเป็น ๔.๕ กิโลกรัม ส่วนสูญหายไปคือ ๐.๕ กิโลกรัม ทั้งหมดนี้ผู้คุมควรจะต้องรายงานการผลิตทุก ๆ ครั้งที่มีการผลิต ซึ่งก็ปรากฏว่าบางครั้งคนงาน หัวหน้าคนงานไม่ได้ปฏิบัติตามระเบียบ ทำให้ไม่อาจตรวจสอบจำนวนวัตถุดิบที่เบิกไปจากโกดังย่อยกับส่วนประกอบปากกาถูกสิ้นและผลพลอยได้ของส่วนประกอบปากกาถูกสิ้นได้ว่าเท่ากันหรือไม่ กว่าจจะรู้หรือตรวจพบก็ล่วงเลยมาแล้วเป็นเวลานาน ซึ่งการไม่เอาใจใส่ของคนงานหรือหัวหน้าคนงานมีผลเสียต่ออุตสาหกรรมปากกาถูกสิ้น เพราะอาจมีการรั่วไหลเกิดขึ้น ซึ่งกิจการอุตสาหกรรมควรจะต้องตระหนักถึงผลเสียข้อนี้ การผลิตปากกาถูกสิ้นมีกระบวนการผลิตที่ละเอียดมาก การควบคุมภายในให้ได้ผลดีนั้นควรจะให้ข้อผิดพลาดเกิดขึ้นได้น้อยที่สุด ซึ่งกิจการควรจะต้องอธิบายให้บุคคลที่เกี่ยวข้องโดยตรง เข้าใจว่า การควบคุมภายในเป็นเครื่องมือในการวัดผลงานของทุกหน่วยงาน ในกิจการ ไม่ใช่คอยจับผิดข้อทุจริตของเจ้าหน้าที่ แต่เป็นการช่วยชี้ให้ฝ่ายจัดการ เห็นผลของการปฏิบัติงานที่สำคัญซึ่งไม่ตรงตามเป้าหมายและจำเป็นต้องมีการแก้ไขโดยรีบด่วน ทั้งนี้ต้องอาศัยการรายงานที่ทำขึ้นให้ทันเวลาด้วย ตัวอย่างเช่น ทางกิจการอุตสาหกรรมปากกาถูกสิ้นพยายามที่จะทำ

ต้นทุนการผลิตให้ต่ำลง โดยการหาเครื่องมือเครื่องใช้หรือสิ่งที่ใช้แทนกันได้มาทดแทนกัน เพื่อช่วยให้การผลิตมีต้นทุนที่ต่ำลง หรืออาจจะนำวัสดุที่มีราคาถูกกว่ามาใช้ผลิตสินค้าที่มีคุณภาพเหมือนกันแทนวัสดุเดิม เช่น แต่เดิมนั้นการผลิตปากกาถูกเส้นใช้หัวปากกาที่เป็นเหล็กหรือทองเหลือง ปัจจุบันเปลี่ยนเป็นพลาสติก ซึ่งนับได้ว่าเป็นการลดต้นทุนการผลิตได้มาก ในขณะเดียวกันก็ประสบความสำเร็จ หลีกเลี่ยงการทดลองพลาสติกบางชนิด ซึ่งใช้ทดแทนกันระหว่างพลาสติกโพรปรีลีน โพลีสไตรีน และโพลีเอทิลีน ไม่ได้ การทดลองนั้นไม่ประสบผลสำเร็จ ผู้ทดลองจำเป็นต้องรับรายงานให้ฝ่ายจัดการทราบโดยด่วนถึงการปฏิบัติงาน และต้องมีการแก้ไขโดยด่วน เพื่อที่จะได้ระงับการสั่งซื้อวัสดุซึ่งใช้ไม่ได้ หากไม่มีการรายงาน ทางฝ่ายจัดการเข้าใจผิดคิดว่าประสบผลสำเร็จ ก็จะทำให้เกิดความเสียหายขึ้นได้ ปัญหาของการควบคุมภายในและการลดต้นทุนจะเกิดขึ้นได้น้อยมาก หากว่ากิจการได้มีการวางแผนโดยคาดการณ์ที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต พร้อมทั้งเตรียมป้องกันข้อผิดพลาดอันอาจเกิดขึ้นนั้นไว้ล่วงหน้า และพึงระลึกอยู่เสมอว่าระบบการควบคุมจะมีประสิทธิภาพหรือไม่นั้นขึ้นอยู่กับบุคคลด้วย มิใช่ขึ้นอยู่กับระบบการควบคุมแต่เพียงอย่างเดียว ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ก็จะขจัดไปได้

จ. ปัญหาและอุปสรรคในการดูแลรักษาเครื่องจักร ได้แก่ เครื่องผสมพลาสติก เครื่องฉีดพลาสติก เครื่องรีดพลาสติก เครื่องบรรจุหมึกอัดโน้มตี เครื่องพิมพ์ปากกา ตลอดจนเครื่องจักรและเครื่องมืออื่น ๆ ในการผลิตปากกาถูกเส้น เนื่องจากเครื่องจักรและเครื่องมือต่าง ๆ เป็นสินทรัพย์ถาวรที่มีความสำคัญมากในการผลิตปากกาถูกเส้น มีอยู่บ่อยครั้งที่กิจการจะต้องหยุดทำการผลิตเนื่องจาก เครื่องจักรและอุปกรณ์ต่าง ๆ ชัดข้องหรือชำรุดเสียหาย ซึ่งย่อมทำให้เกิดการสิ้นเปลืองขึ้น ทั้งนี้เพราะค่าใช้จ่ายโรงงานต่าง ๆ เช่น เงินเดือนผู้ควบคุมงาน ค่าน้ำมัน และค่าไฟฟ้า จะเกิดขึ้นอยู่ตลอดเวลา แม้ว่าโรงงานจะไม่ได้ทำการผลิตปากกาถูกเส้นในช่วงที่เครื่องจักรชำรุดก็ตาม เพราะค่าใช้จ่ายโรงงานต่าง ๆ ดังกล่าวเป็นค่าใช้จ่ายคงที่ ดังนั้นเพื่อให้ผลตอบแทนคุ้มกับรายจ่ายต่าง ๆ ที่จ่ายไป ผู้ผลิตจึงควรทำการผลิตปากกาถูกเส้นให้มากที่สุดเท่าที่ได้วางแผนการจำหน่ายไว้

การบำรุงรักษาเครื่องจักรและเครื่องมือเครื่องใช้ในการผลิตปากกาลูกลื่นให้อยู่ในสภาพที่ดีอยู่เสมอ จำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือจากบุคคลหลายฝ่าย เช่น ผู้ใช้เครื่องจักรทุกฝ่าย ต้องใช้ด้วยความระมัดระวัง ด้วยการหมั่นดูแลและสังเกตรูว่ามีอะไรผิดปกติไปจากเดิมหรือไม่ อยู่เสมอ เมื่อเกิดผิดปกติก็จะหาสาเหตุการขัดข้องและทำการซ่อมแซมโดยเร็ว นอกจากนี้ ยังต้องหมั่นรักษาเครื่องจักรอย่างสม่ำเสมอ เช่น ทำความสะอาดเครื่องจักร และดูแลให้เครื่องจักรมีระบบการทำงานสม่ำเสมอด้วยการใช้น้ำมันหล่อลื่น เพื่อให้เครื่องจักรมีอายุการใช้งานยาวนานยิ่งขึ้น นอกจากนี้ผู้ใช้เครื่องจักรและเครื่องมือเครื่องใช้แล้ว แผนกซ่อมแซมก็มีบทบาทมากในการที่จะช่วยให้เครื่องจักรและอุปกรณ์ใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยการศึกษาค้นคว้าอย่างละเอียดเกี่ยวกับเครื่องจักรและอุปกรณ์ที่มีอยู่ และทำการซ่อมแซมให้ถูกวิธี ตลอดจนแนะนำให้ผู้รู้จักวิธีใช้ที่ถูกต้อง และวิธีดูแลรักษาให้เครื่องจักรมีอายุการใช้งานนานยิ่งขึ้น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย